

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3675/93 af 20. december 1993 om indgåelse af aftalen i form af brevvekslinger mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om fiskeri 1
- Aftale i form af brevvekslinger mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om fiskeri 3
- ★ Rådets direktiv 93/118/EF af 22. december 1993 om ændring af direktiv 85/73/EØF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød 15
- ★ Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet 21
- ★ Rådets direktiv 93/120/EF af 22. december 1993 om ændring af direktiv 90/539/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande 35
- ★ Rådets direktiv 93/121/EF af 22. december 1993 om ændring af direktiv 91/494/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande 39

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

93/730/EF:

- ★ Adfærdskodeks for aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter 41
- Rådets erklæring 42

93/731/EF:

- 2 ★ Rådets afgørelse af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter 43

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3675/93

af 20. december 1993

om indgåelse af aftalen i form af brevvekslinger mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om fiskeri

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43, sammenholdt med artikel 228, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Canada er en af Det Europæiske Fællesskabs vigtige handelspartnere, med hvilken det er ønskeligt at have gode forbindelser på fiskeriområdet; der bør følgelig etableres en ramme for gensidigt samarbejde om at fremme en effektiv bevarelse og bæredygtig udnyttelse af det nordvestlige Atlanterhavs fiskeressourcer; de to parter er med henblik herpå blevet enige om de nærmere retningslinjer for deres forbindelser på fiskeriområdet;

aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om fiskeri bør godkendes;

de to parter har til hensigt at iværksætte de specifikke samarbejdsforanstaltninger, der er forudset i det aftalememorandum, som er vedføjet brevvekslingen, i overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention, som de har undertegnet, og med konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav, hvori de er kontraherende parter; det bør følgelig bekræftes, at Kommissionen er bemyndiget til at føre konsultationer i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, der blev vedtaget den 15. december 1992;

fiskeriforbindelserne mellem de to parter bygger især på adgang til overskydende ressourcer i de canadiske farvande;

der bør fastsættes specifikke bestemmelser for opsigelse af samarbejdet, hvis det som følge af særlige omstændigheder er umuligt for Fællesskabet at opretholde samarbejdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Aftalen i form af brevvekslinger mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om fiskeri godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen i form af brevvekslinger, som aftalememorandummet er en integrerende del af, er knyttet til denne forordning.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til med bindende virkning at undertegne aftalen i form af brevvekslinger.

Artikel 3

Kommissionen, som bistås af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, fører konsultationerne mellem Fællesskabet og Canadas regering i overensstemmelse med punkt I, litra d), e), g) og h), og punkt II i aftalememorandummet.

Artikel 4

1. Opstår der problemer, jf. punkt IV, litra d), i aftalememorandummet, forelægger Kommissionen omgående Rådet og medlemsstaterne en rapport herom sammen med en udtalelse, hvoraf det fremgår, at de fastsatte betingelser for opsigelse af aftalen efter Kommissionens opfattelse er opfyldt. Senest ti dage efter forelæggelsen for Rådet af nævnte udtalelse kan enhver medlemsstat bringe spørgsmålet op i Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe afgørelse om, at aftalen ikke skal bringes til ophør. Træffes en sådan afgørelse ikke senest en måned efter forelæggelsen af udtalelsen, eller bringer ingen medlemsstat spørgsmålet op i Rådet inden for ovennævnte ti dage, opsiges aftalen af Kommissionen.

2. Kommissionen giver på Fællesskabets vegne notifikation om en eventuel opsigelse af aftalen i form af brevveksling i overensstemmelse med punkt IV, litra e), i aftalememorandummet.

Artikel 5

1. Når Canadas regering i overensstemmelse med punkt III, litra b), i aftalememorandummet beslutter at tilbyde Fællesskabet mulighed for at fiske overskydende ressourcer i Canadas fiskerizone, tager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, beslutning om fordelingen af fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne senest to måneder efter modtagelse af tilbuddet.

2. Den ejer eller bruger af en medlemsstats fartøj, som driver fiskeri eller på anden måde er beskæftiget i hen-

hold til punkt III, litra c), i aftalememorandummet, tilsender myndighederne i Fællesskabet de oplysninger, der måtte være foreskrevet vedrørende fisk eller fiskerivarer, som er fanget eller på anden måde tilvejebragt i henhold til nævnte punkt. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende stykke efter proceduren i artikel 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽¹⁾.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1993.

På Rådets vegne
A. BOURGEOIS
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992, s. 1.

AFTALE

i form af brevvekslinger mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om fiskeri

A. *Skrivelse fra Canada*

Hr.,

Jeg henviser til forhandlingerne mellem Canadas og Det Europæiske Fællesskabs delegationer, der fandt sted i Bruxelles den 16.-17. december 1992 og vedrørte bilaterale fiskeriforbindelser. Disse forhandlinger førte den 17. december 1992 til parafering af vedlagte aftalememorandum om en fiskeriaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering, som tager sigte på, at der i overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav fra 1978 tilvejebringes en effektiv bevarelse og bæredygtig udnyttelse af det nordvestlige Atlanterhavs fiskeressourcer.

Jeg vil endvidere foreslå, at denne skrivelse, som er autentisk på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, og vedføjede aftalememorandum, hvis Fællesskabet er indforstået hermed, sammen med Deres svarskrivelse med angivelse af en sådan indforståelse, udgør en fiskeriaftale mellem Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab, som træder i kraft på datoen for Deres svarskrivelse.

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

På vegne af Canadas regering

AFTALEMEMORANDUM

om en fiskeriaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering

Canadas og Det Europæiske Fællesskabs delegationer har forhandlet om en bilateral fiskeriaftale i Bruxelles, den 16.-17. december 1992,

Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »parterne«),

henviser til rammeaftalen for handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem Canada og Det Europæiske Fællesskab fra 1976;

henviser til erklæringen fra 1990 om forbindelserne mellem EF og Canada, hvor begge parter bekræfter deres hensigt om at styrke deres samarbejde om sager af fælles interesse, især inden for internationale organer;

tager i betragtning, at parterne har forpligtet sig til et nært samarbejde i alle internationale fora med henblik på at fremme den faktiske gennemførelse af De Forenede Nationers havretskonvention i overensstemmelse med folkeretten, særlig med hensyn til bevarelse og udnyttelse af de levende havressourcer;

henviser til konventionen fra 1978 om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav, særlig til at parterne har forpligtet sig til over for egne statsborgere at gennemføre forslag til aktioner i fællesskab vedrørende regulering af fiskeri i det regulerede område, som er vedtaget i henhold til konventionens artikel XI;

tager i betragtning, at parterne er bekymrede over fiskebestandenes tilstand i det nordvestlige Atlanterhav, særlig den høje fiskeridødelighed og fangsten af yngel, som hindrer genopbygning af bestandene;

tager i betragtning, at parterne er enige om, at en effektiv gennemførelse af de foranstaltninger, der blev vedtaget af fiskerikommissionen på det fjortende årlige NAFO-møde, særlig dem, der angår mindstemaskestørrelser og mindstemål, må forventes at begrænse fiskeridødeligheden og fangsten af yngel;

tager i betragtning, at situationen er alvorlig, og at tidligere begrænsninger i fangstmulighederne ikke har medført tilsvarende fald i fiskeridødeligheden;

tager i betragtning, at parterne er enige om, at fiskeriindsatsen i det NAFO-regulerede område bør forvaltes således, at bestandene kan genopbygges;

tager i betragtning, at Canada i 1992 indførte et moratorium for fiskeri efter torsk i 2J3KL i den canadiske fiskerizone for at sikre bevarelsen af bestanden, og at det på det fjortende årlige NAFO-møde blev besluttet at forbyde direkte fiskeri på denne bestand i 3L i det NAFO-regulerede område i 1993;

tager i betragtning, at parterne, både bilateralt og inden for NAFO, samarbejder om at udvikle og vedtage foranstaltninger, der kan sikre en effektiv international inspektion og kontrol af fiskeriaktiviteter i det NAFO-regulerede område;

tager i betragtning, at parterne, både individuelt og inden for NAFO, overvejer foranstaltninger, der kan forbedre ligevægten mellem fiskeriindsatsen og de tilladte fangstmuligheder i det NAFO-regulerede område;

tager i betragtning, at parterne er enige om, at den omstændighed at fartøjer omflager til en stat, som ikke er kontraherende part i NAFO-konventionen, med henblik på at fiske uden begrænsninger i det NAFO-regulerede område, udgør en uacceptabel trussel mod bevarelsen af fiskebestanden i det nordvestlige Atlanterhav,

henviser til, at Det Videnskabelige Råd under NAFO har observeret, at fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, fisker i det NAFO-regulerede område med finmaskede redskaber i strid med de bevarelsesforanstaltninger, der er fastsat af de kontraherende parter, og således modarbejder, at konventionens målsætninger opfyldes,

henviser til, at parterne har samarbejdet inden for NAFO om forholdsregler mod fiskeri i strid med NAFO's bevarelsesforanstaltninger, som udøves af fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, og at parterne desuden har søgt at samarbejde med de pågældende flagstater for at få dem til at trække deres fartøjer ud af det NAFO-regulerede område,

erkender, at de skridt, der er taget af flagstater, som ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, ikke har fjernet den nuværende trussel mod bevarelsen af det NAFO-regulerede område,

erkender, at begge parter for at forbedre inspektionen og kontrollen i det NAFO-regulerede område har vedtaget og gennemført foranstaltninger i forbindelse med NAFO-indsatsen, som omfatter følgende:

- a) identifikation og mærkning af fiskerfartøjer og redskaber i henhold til NAFO-standarder
- b) mulighed for løbende udveksling af oplysninger om overvågning og kontrol samt udveksling af inspektører
- c) luftovervågning i forbindelse med NAFO's ordning for fælles international inspektion og overvågning samt behandling af rapporter om luftovervågning
- d) NAFO's hall-system
- e) sikring af, at de kompetente myndigheder straks tager skridt til at gennemføre de undersøgelser, der er nødvendige for at dokumentere formodede overtrædelser af NAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger, og at sagen straks forfølges retsligt eller administrativt
- f) kontrol med udnyttelsen af kvoter (dvs. fangster set i forhold til kvoter) og med, om fiskeriforbud overholdes, ved at der foretages inspektion i det NAFO-regulerede område og ved inspektioner af landinger,

erkender, at begge parter fra den 1. januar 1993 gennemfører følgende foranstaltninger, der er vedtaget i NAFO:

- a) en observatørordning på forsøgsplan i 18 måneder
- b) krav til fartøjsføreren om at fremvise stuveplaner eller produktionslogbøger for NAFO-inspektørerne
- c) mindstemål for torsk og fladfisk
- d) standardmaskestørrelse på 130 mm for bundfisk med to undtagelser, der er accepteret af NAFO
- e) bestemmelser om utilsigtede bifangster
- f) en et-netsregel (bortstuvning af redskaber, det ikke er tilladt at anvende i det NAFO-regulerede område).

I. Parterne er blevet enige om

- a) at samarbejde om at fremme en effektiv bevarelse og bæredygtig udnyttelse af det nordvestlige Atlanterhavs fiskeressourcer
- b) at efterkomme NAFO-beslutningerne om forvaltning og bevarelse af fiskeriet i overensstemmelse med deres rettigheder og forpligtelser i henhold til NAFO-konventionen
- c) at støtte, at NAFO's Fiskerikommission træffer forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger, der er i overensstemmelse med artikel XI i NAFO-konventionen i betragtning af det samarbejde mellem Canada og EF, der bidrog til de forvaltnings- og bevarelsesbeslutninger, der blev truffet på det årlige NAFO-møde i 1992. I henhold til nævnte artikel skal Canada fortsat underrette Fiskerikommissionen om foranstaltninger og beslutninger vedrørende forvaltning og bevarelse
- d) at fastlægge måder, hvorpå det fremtidige økonomiske og handelsmæssige samarbejde mellem Canada og EF på fiskeriområdet kan fremmes
- e) at føre konsultationer med henblik på at forelægge fælles forslag, som ikke berører internationale rettigheder og forpligtelser, på det årlige NAFO-møde i 1993 om:
 - en mæglingsordning til løsning af eventuelle tvister mellem NAFO's kontraherende parter, i tilfælde af at indsigelsesproceduren anvendes på en måde, der kan modarbejde, at NAFO-konventionens målsætninger opfyldes
 - foranstaltninger, der kan forhindre, at fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, fisker i det NAFO-regulerede område og således modarbejder, at NAFO-konventionens målsætninger opfyldes, særlig foranstaltninger, der gælder flagstater, som ikke i tide træffer effektive foranstaltninger i forbindelse med deres statsborgeres eller fartøjers fiskeriaktiviteter i det NAFO-regulerede område

- yderligere foranstaltninger, herunder mulighed for at forhindre import af fisk, der er fanget i det NAFO-regulerede område af fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen
- f) at gennemføre foranstaltninger, der skal forebygge, at fartøjer omflager til stater, som ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, med henblik på at fiske uden begrænsninger i det NAFO-regulerede område i strid med NAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger
- g) at samarbejde om at gennemføre og forbedre foranstaltninger, der skal sikre en effektiv overvågning og inspektion af fiskeriaktiviteterne i det NAFO-regulerede område, således at de vedtagne forvaltningsforanstaltninger overholdes
- h) at samarbejde inden for NAFO om at udvikle og gennemføre yderligere foranstaltninger, der skal forbedre ligevægten mellem fiskeriindsatsen og de tilladte fangstmuligheder, samt at træffe de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at sådanne foranstaltninger gennemføres effektivt
- i) at nedsætte et fælles embedsmandsudvalg på højt niveau, der mødes efter behov, dog mindst én gang om året, for at vurdere, om aftalen fungerer, og om parterne gennemfører foranstaltningerne
- j) at sikre en passende skærpelse af NAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger og af deres egne bestemmelser om deres fartøjers fiskeri i det NAFO-regulerede område,
 - idet Fællesskabet fra 1993 skal udøve mindst den samme kontrol over for EF-fartøjer som i 1992 for at sikre, at fangsterne ikke overskrider kvoterne, ved at fiskeri indstilles, når kvoterne skønnes opbrugt, og ved at fiskeriindsatsen (antal fartøjer og fiskedage) begrænses i forhold til kvoter og andre tilladte fangstmuligheder for at sikre effektiv overvågning og kontrol
- k) fortsat at have inspektionsfartøjer i det NAFO-regulerede område til at foretage inspektion ifølge ordningen for fælles international inspektion og overvågning på nærmere fastsatte betingelser,
 - idet EF-Kommissionen i 1993, som det var tilfældet i 1992, med dette formål agter at placere et inspektionsfartøj i det NAFO-regulerede område i ti måneder
 - idet EF-Kommissionen, når der ikke er noget EF-inspektionsfartøj i området, og når det er praktisk muligt for begge parter, udpeger fiskeriinspektører til at udføre NAFO-inspektionsopgaver fra canadiske inspektionsfartøjer
- l) fortsat i 1993, og uden at foregribe eventuelle ændringer i de efterfølgende år efter fælles overenskomst, at gennemføre kvartårlige evalueringer af Canadas og EF's overvågning og inspektion samt af de indsamlede data, herunder fangstrapporterne fra deres fartøjer i det NAFO-regulerede område for at sikre en præcis og ajourført bestemmelse af det faktiske kvoteforbrug.

II. Vedrørende torsk i 2J3KL

Parterne erkender, at NAFO's Videnskabelige Råd siden 1986 har konstateret, at gennemsnitlig 5 % af bestandens biomasse årligt skønnes at forefindes i det NAFO-regulerede område og

- a) tager i betragtning, at Canada hvert år vil anmode NAFO's Videnskabelige Råd om at foretage en vurdering af bestandens størrelse under hensyntagen til alle relevante videnskabelige oplysninger, herunder undersøgelsesresultater og supplerende oplysninger fra Canadas Atlantic Fisheries Scientific Advisory Committee
- b) erkender, at Canada hvert år fastsætter en samlet tilladt fangstmængde (TAC), og at NAFO's Fiskerikommission fastsætter og tildeler en mængde til de kontraherende parter for det NAFO-regulerede område, som svarer til 5 % af TAC'en, i henhold til den fordelingsnøgle, Kommissionen har fastsat, og i overensstemmelse med NAFO-konventionen

- c) er enige om at støtte beslutninger, som NAFO's Fiskerikommission træffer på baggrund af information og rådgivning fra NAFO's Videnskabelige Råd vedrørende 5 % af TAC'en, og som er i overensstemmelse med Canadas beslutninger om forvaltning og bevarelse.

III. Parterne bemærker, at den canadiske regering har besluttet

- a) at tillade, at EF-fiskerifartøjer anløber og benytter canadiske havne i henhold til canadiske love, bestemmelser og praksis
- b) at lade sådanne mængder, som ifølge Canada overstiger det canadiske fiskeribehov, indgå i EF-tildelingerne på vilkår, som svarer til de ordninger, der giver andre udenlandske fartøjer mulighed for at fiske i den canadiske fiskerizone, under hensyntagen til EF's traditionelle ønske om i det omfang, der er overskydende mængder til rådighed, at få tildelt kvoter af bundfisk (især arter som f.eks. rød fisk, skærising og hellefisk)
- c) at tillade, at EF-fartøjer deltager sammen med canadiske selskaber i handelsarrangementer i forbindelse med udviklingsprogrammer eller andre fiskeriprogrammer, der er led i den canadiske regerings politik.

IV. Parterne er enige om,

- a) at intet i denne aftale griber ind i multilaterale konventioner, hvori Canada og EF eller Canada eller nogen af EF's medlemsstater er parter, eller parternes indstilling til noget spørgsmål vedrørende havretten
- b) at denne aftale ingen indflydelse har på afgrænsningen af økonomiske zoner eller af fiskerizoner mellem Canada og EF's medlemsstater
- c) at denne aftale træder i kraft ved undertegnelsen, hvorved den afløser den fiskeriaftale mellem Canadas regering og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, som blev undertegnet den 30. december 1981
- d) at de underretter hinanden, hvis der opstår problemer med at fortolke eller gennemføre ovenstående aftaler og foranstaltninger, og i så fald anmoder om, at der afholdes bilaterale konsultationer hurtigst muligt, for at problemerne kan løses
- e) at de hver især, hvis der ikke findes nogen løsning på trods af deres bestræbelser, kan opsigte aftalen uden varsel 60 dage efter den dato, hvor de fra den anden part har modtaget den i litra d) omhandlede anmodning om konsultationer.

B. Skrivelse fra Det Europæiske Fællesskab

Hr.,

Jeg anerkender hermed modtagelsen af Deres skrivelse af dags dato med følgende ordlyd:

»Jeg henviser til forhandlingerne mellem Canadas og Det Europæiske Fællesskabs delegationer, der fandt sted i Bruxelles den 16.-17. december 1992 og vedrørte bilaterale fiskeriforbindelser. Disse forhandlinger førte den 17. december 1992 til parafering af vedlagte aftalememorandum om en fiskeriaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering, som tager sigte på, at der i overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav fra 1978 tilvejebringes en effektiv bevarelse og bæredygtig udnyttelse af det nordvestlige Atlanterhavs fiskeressourcer.

Jeg vil endvidere foreslå, at denne skrivelse, som er autentisk på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, og vedføjede aftalememorandum, hvis Fællesskabet er indforstået hermed, sammen med Deres svarskrivelse med angivelse af en sådan indforståelse, udgør en fiskeriaftale mellem Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab, som træder i kraft på datoen for Deres svarskrivelse.«

Jeg kan meddele Dem, at Det Europæiske Fællesskab er indforstået med indholdet af Deres skrivelse.

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*På vegne af
Rådet for Den Europæiske Union*

AFTALEMEMORANDUM

om en fiskeriaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering

Canadas og Det Europæiske Fællesskabs delegationer har forhandlet om en bilateral fiskeriaftale i Bruxelles, den 16.-17. december 1992,

Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »parterne«),

henviser til rammeaftalen for handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem Canada og Det Europæiske Fællesskab fra 1976;

henviser til erklæringen fra 1990 om forbindelserne mellem EF og Canada, hvor begge parter bekræfter deres hensigt om at styrke deres samarbejde om sager af fælles interesse, især inden for internationale organer;

tager i betragtning, at parterne har forpligtet sig til et nært samarbejde i alle internationale fora med henblik på at fremme den faktiske gennemførelse af De Forenede Nationers havretskonvention i overensstemmelse med folkeretten, særlig med hensyn til bevarelse og udnyttelse af de levende havressourcer;

henviser til konventionen fra 1978 om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav, særlig til at parterne har forpligtet sig til over for egne statsborgere at gennemføre forslag til aktioner i fællesskab vedrørende regulering af fiskeri i det regulerede område, som er vedtaget i henhold til konventionens artikel XI;

tager i betragtning, at parterne er bekymrede over fiskebestandenes tilstand i det nordvestlige Atlanterhav, særlig den høje fiskeridødelighed og fangsten af yngel, som hindrer genopbygning af bestandene;

tager i betragtning, at parterne er enige om, at en effektiv gennemførelse af de foranstaltninger, der blev vedtaget af fiskerikommissionen på det fjortende årlige NAFO-møde, særlig dem, der angår mindstemaskestørrelser og mindstemål, må forventes at begrænse fiskeridødeligheden og fangsten af yngel;

tager i betragtning, at situationen er alvorlig, og at tidligere begrænsninger i fangstmulighederne ikke har medført tilsvarende fald i fiskeridødeligheden;

tager i betragtning, at parterne er enige om, at fiskeriindsatsen i det NAFO-regulerede område bør forvaltes således, at bestandene kan genopbygges;

tager i betragtning, at Canada i 1992 indførte et moratorium for fiskeri efter torsk i 2J3KL i den canadiske fiskerizone for at sikre bevarelsen af bestanden, og at det på det fjortende årlige NAFO-møde blev besluttet at forbyde direkte fiskeri på denne bestand i 3L i det NAFO-regulerede område i 1993;

tager i betragtning, at parterne, både bilateralt og inden for NAFO, samarbejder om at udvikle og vedtage foranstaltninger, der kan sikre en effektiv international inspektion og kontrol af fiskeriaktiviteter i det NAFO-regulerede område;

tager i betragtning, at parterne, både individuelt og inden for NAFO, overvejer foranstaltninger, der kan forbedre ligevægten mellem fiskeriindsatsen og de tilladte fangstmuligheder i det NAFO-regulerede område;

tager i betragtning, at parterne er enige om, at den omstændighed at fartøjer omflager til en stat, som ikke er kontraherende part i NAFO-konventionen, med henblik på at fiske uden begrænsninger i det NAFO-regulerede område, udgør en uacceptabel trussel mod bevarelsen af fiskebestanden i det nordvestlige Atlanterhav,

henviser til, at Det Videnskabelige Råd under NAFO har observeret, at fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, fisker i det NAFO-regulerede område med finmaskede redskaber i strid med de bevarelsesforanstaltninger, der er fastsat af de kontraherende parter, og således modarbejder, at konventionens målsætninger opfyldes,

henviser til, at parterne har samarbejdet inden for NAFO om forholdsregler mod fiskeri i strid med NAFO's bevarelsesforanstaltninger, som udøves af fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, og at parterne desuden har søgt at samarbejde med de pågældende flagstater for at få dem til at trække deres fartøjer ud af det NAFO-regulerede område,

erkender, at de skridt, der er taget af flagstater, som ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, ikke har fjernet den nuværende trussel mod bevarelsen af det NAFO-regulerede område,

erkender, at begge parter for at forbedre inspektionen og kontrollen i det NAFO-regulerede område har vedtaget og gennemført foranstaltninger i forbindelse med NAFO-indsatsen, som omfatter følgende:

- a) identifikation og mærkning af fiskerfartøjer og redskaber i henhold til NAFO-standarder
- b) mulighed for løbende udveksling af oplysninger om overvågning og kontrol samt udveksling af inspektører
- c) luftovervågning i forbindelse med NAFO's ordning for fælles international inspektion og overvågning samt behandling af rapporter om luftovervågning
- d) NAFO's hall-system
- e) sikring af, at de kompetente myndigheder straks tager skridt til at gennemføre de undersøgelser, der er nødvendige for at dokumentere formodede overtrædelser af NAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger, og at sagen straks forfølges retsligt eller administrativt
- f) kontrol med udnyttelsen af kvoter (dvs. fangster set i forhold til kvoter) og med, om fiskeriforbud overholdes, ved at der foretages inspektion i det NAFO-regulerede område og ved inspektioner af landinger,

erkender, at begge parter fra den 1. januar 1993 gennemfører følgende foranstaltninger, der er vedtaget i NAFO:

- a) en observatørordning på forsøgsplan i 18 måneder
- b) krav til fartøjsføreren om at fremvise stuveplaner eller produktionslogbøger for NAFO-inspektørerne
- c) mindstemål for torsk og fladfisk
- d) standardmaskestørrelse på 130 mm for bundfisk med to undtagelser, der er accepteret af NAFO
- e) bestemmelser om utilsigtede bifangster
- f) en et-netsregel (bortstuvning af redskaber, det ikke er tilladt at anvende i det NAFO-regulerede område).

I. Parterne er blevet enige om

- a) at samarbejde om at fremme en effektiv bevarelse og bæredygtig udnyttelse af det nordvestlige Atlanterhavs fiskeressourcer
- b) at efterkomme NAFO-beslutningerne om forvaltning og bevarelse af fiskeriet i overensstemmelse med deres rettigheder og forpligtelser i henhold til NAFO-konventionen
- c) at støtte, at NAFO's Fiskerikommission træffer forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger, der er i overensstemmelse med artikel XI i NAFO-konventionen i betragtning af det samarbejde mellem Canada og EF, der bidrog til de forvaltnings- og bevarelsesbeslutninger, der blev truffet på det årlige NAFO-møde i 1992. I henhold til nævnte artikel skal Canada fortsat underrette Fiskerikommissionen om foranstaltninger og beslutninger vedrørende forvaltning og bevarelse
- d) at fastlægge måder, hvorpå det fremtidige økonomiske og handelsmæssige samarbejde mellem Canada og EF på fiskeriområdet kan fremmes
- e) at føre konsultationer med henblik på at forelægge fælles forslag, som ikke berører internationale rettigheder og forpligtelser, på det årlige NAFO-møde i 1993 om:
 - en mæglingsordning til løsning af eventuelle tvister mellem NAFO's kontraherende parter, i tilfælde af at indsigelsesproceduren anvendes på en måde, der kan modarbejde, at NAFO-konventionens målsætninger opfyldes
 - foranstaltninger, der kan forhindre, at fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, fisker i det NAFO-regulerede område og således modarbejder, at NAFO-konventionens målsætninger opfyldes, særlig foranstaltninger, der gælder flagstater, som ikke i tide træffer effektive foranstaltninger i forbindelse med deres statsborgeres' eller fartøjers fiskeriaktiviteter i det NAFO-regulerede område

- yderligere foranstaltninger, herunder mulighed for at forhindre import af fisk, der er fanget i det NAFO-regulerede område af fartøjer, hvis flagstater ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen
- f) at gennemføre foranstaltninger, der skal forebygge, at fartøjer omflager til stater, som ikke er kontraherende parter i NAFO-konventionen, med henblik på at fiske uden begrænsninger i det NAFO-regulerede område i strid med NAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger
- g) at samarbejde om at gennemføre og forbedre foranstaltninger, der skal sikre en effektiv overvågning og inspektion af fiskeriaktiviteterne i det NAFO-regulerede område, således at de vedtagne forvaltningsforanstaltninger overholdes
- h) at samarbejde inden for NAFO om at udvikle og gennemføre yderligere foranstaltninger, der skal forbedre ligevægten mellem fiskeriindsatsen og de tilladte fangstmuligheder, samt at træffe de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at sådanne foranstaltninger gennemføres effektivt
- i) at nedsætte et fælles embedsmandsudvalg på højt niveau, der mødes efter behov, dog mindst én gang om året, for at vurdere, om aftalen fungerer, og om parterne gennemfører foranstaltningerne
- j) at sikre en passende skærpelse af NAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger og af deres egne bestemmelser om deres fartøjers fiskeri i det NAFO-regulerede område,
- idet Fællesskabet fra 1993 skal udøve mindst den samme kontrol over for EF-fartøjer som i 1992 for at sikre, at fangsterne ikke overskrider kvoterne, ved at fiskeri indstilles, når kvoterne skønnes opbrugt, og ved at fiskeriindsatsen (antal fartøjer og fiskedage) begrænses i forhold til kvoter og andre tilladte fangstmuligheder for at sikre effektiv overvågning og kontrol
- k) fortsat at have inspektionsfartøjer i det NAFO-regulerede område til at foretage inspektion ifølge ordningen for fælles international inspektion og overvågning på nærmere fastsatte betingelser,
- idet EF-Kommissionen i 1993, som det var tilfældet i 1992, med dette formål agter at placere et inspektionsfartøj i det NAFO-regulerede område i ti måneder
- idet EF-Kommissionen, når der ikke er noget EF-inspektionsfartøj i området, og når det er praktisk muligt for begge parter, udpeger fiskeriinspektører til at udføre NAFO-inspektionsopgaver fra canadiske inspektionsfartøjer
- l) fortsat i 1993, og uden at foregribe eventuelle ændringer i de efterfølgende år efter fælles overenskomst, at gennemføre kvartårlige evalueringer af Canadas og EF's overvågning og inspektion samt af de indsamlede data, herunder fangstrapporterne fra deres fartøjer i det NAFO-regulerede område for at sikre en præcis og ajourført bestemmelse af det faktiske kvoteforbrug.

II. Vedrørende torsk i 2J3KL

Parterne erkender, at NAFO's Videnskabelige Råd siden 1986 har konstateret, at gennemsnitlig 5% af bestandens biomasse årligt skønnes at forefindes i det NAFO-regulerede område og

- a) tager i betragtning, at Canada hvert år vil anmode NAFO's Videnskabelige Råd om at foretage en vurdering af bestandens størrelse under hensyntagen til alle relevante videnskabelige oplysninger, herunder undersøgelsesresultater og supplerende oplysninger fra Canadas Atlantic Fisheries Scientific Advisory Committee
- b) erkender, at Canada hvert år fastsætter en samlet tilladt fangstmængde (TAC), og at NAFO's Fiskerikommission fastsætter og tildeler en mængde til de kontraherende parter for det NAFO-regulerede område, som svarer til 5% af TAC'en, i henhold til den fordelingsnøgle, Kommissionen har fastsat, og i overensstemmelse med NAFO-konventionen

- c) er enige om at støtte beslutninger, som NAFO's Fiskerikommission træffer på baggrund af information og rådgivning fra NAFO's Videnskabelige Råd vedrørende 5% af TAC'en, og som er i overensstemmelse med Canadas beslutninger om forvaltning og bevarelse.

III. Parterne bemærker, at den canadiske regering har besluttet

- a) at tillade, at EF-fiskerifartøjer anløber og benytter canadiske havne i henhold til canadiske love, bestemmelser og praksis
- b) at lade sådanne mængder, som ifølge Canada overstiger det canadiske fiskeribehov, indgå i EF-tildelingerne på vilkår, som svarer til de ordninger, der giver andre udenlandske fartøjer mulighed for at fiske i den canadiske fiskerizone, under hensyntagen til EF's traditionelle ønske om i det omfang, der er overskydende mængder til rådighed, at få tildelt kvoter af bundfisk (især arter som f.eks. rødfisk, skærising og hellefisk)
- c) at tillade, at EF-fartøjer deltager sammen med canadiske selskaber i handelsarrangementer i forbindelse med udviklingsprogrammer eller andre fiskeriprogrammer, der er led i den canadiske regerings politik.

IV. Parterne er enige om,

- a) at intet i denne aftale griber ind i multilaterale konventioner, hvori Canada og EF eller Canada eller nogen af EF's medlemsstater er parter, eller parternes indstilling til noget spørgsmål vedrørende havretten
- b) at denne aftale ingen indflydelse har på afgrænsningen af økonomiske zoner eller af fiskerizoner mellem Canada og EF's medlemsstater
- c) at denne aftale træder i kraft ved undertegnelsen, hvorved den afløser den fiskeriaftale mellem Canadas regering og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, som blev undertegnet den 30. december 1981
- d) at de underretter hinanden, hvis der opstår problemer med at fortolke eller gennemføre ovenstående aftaler og foranstaltninger, og i så fald anmoder om, at der afholdes bilaterale konsultationer hurtigst muligt, for at problemerne kan løses
- e) at de hver især, hvis der ikke findes nogen løsning på trods af deres bestræbelser, kan opsige aftalen uden varsel 60 dage efter den dato, hvor de fra den anden part har modtaget den i litra d) omhandlede anmodning om konsultationer.

A. *Brev fra Canada*

Hr.,

Under henvisning til fiskeriaftalen mellem Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab undertegnet i dag, henvender jeg mig herved til Dem angående den beslutning, der skal tages om fordeling mellem NAFO-medlemmerne af de 5 % af den samlede tilladte fangstmængde af torsk i 2J3KL, som årligt er til rådighed i det NAFO-regulerede område. Jeg har den ære herved at bekræfte, at Canada og Fællesskabet på det årlige NAFO-møde i 1993 vil foreslå, at EF's andel af de 5 % skal udgøre to tredjedele.

Jeg tager til efterretning, at Fællesskabet vil begrænse sine fangster af torsk i 2J3KL til den andel, der er godkendt af NAFO.

Canada bemærker sig, at Rådet for Den Europæiske Union forbereder bestemmelser i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik, herunder nye kontrolforanstaltninger og en licensordning for EF-fartøjer, der fisker i det NAFO-regulerede område, som er egnet til at styre fiskeriindsatsen (antal fartøjer og fiskedage) med henblik på at sikre, at fangsterne svarer til de fastsatte kvoter og andre tilladte fangstmuligheder, samt tilbagetrækning af licenserne i tilfælde af overtrædelser.

Jeg har den ære at foreslå, at dette brev, som har samme gyldighed på engelsk og fransk, tillige med Deres brev af samme dato udgør en integrerende del af fiskeriaftalen mellem Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab, der er undertegnet i dag.

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

På Canadas regerings vegne

B. Brev fra Fællesskabet

Hr.,

Jeg har den ære hermed at anerkende modtagelsen af Deres brev af dags dato med følgende ordlyd:

»Under henvisning til fiskeriaftalen mellem Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab undertegnet i dag, henvender jeg mig herved til Dem angående den beslutning, der skal tages om fordeling mellem NAFO-medlemmerne af de 5 % af den samlede tilladte fangstmængde af torsk i 2J3KL, som årligt er til rådighed i det NAFO-regulerede område. Jeg har den ære herved at bekræfte, at Canada og Fællesskabet på det årlige NAFO-møde i 1993 vil foreslå, at EF's andel af de 5 % skal udgøre to tredjedele.

Jeg tager til efterretning, at Fællesskabet vil begrænse sine fangster af torsk i 2J3KL til den andel, der er godkendt af NAFO.

Canada bemærker sig, at Rådet for Den Europæiske Union forbereder bestemmelser i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik, herunder nye kontrolforanstaltninger og en licensordning for EF-fartøjer, der fisker i det NAFO-regulerede område, som er egnet til at styre fiskeriindsatsen (antal fartøjer og fiskedage) med henblik på at sikre, at fangsterne svarer til de fastsatte kvoter og andre tilladte fangstmuligheder, samt tilbagetrækning af licenserne i tilfælde af overtrædelser.

Jeg har den ære at foreslå, at dette brev, som har samme gyldighed på engelsk og fransk, tillige med Deres brev af samme dato udgør en integrerende del af fiskeriaftalen mellem Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab, der er undertegnet i dag.«

Jeg har den ære at bekræfte, at Fællesskabet er indforstået med indholdet af Deres brev, og at Deres brev tillige med det brev, således som De foreslår, udgør en integrerende del af fiskeriaftalen mellem Canadas regering og Det Europæiske Fællesskab, der er undertegnet i dag.

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*På vegne af
Rådet for Den Europæiske Union*

RÅDETS DIREKTIV 93/118/EF

af 22. december 1993

om ændring af direktiv 85/73/EØF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Produkter af animalsk oprindelse er opført på listen i traktatens bilag II; markedsføringen af disse produkter udgør en vigtig indtægtskilde for en stor del af landbrugsbefolkningen;

i Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked ⁽⁴⁾, er det fastsat, hvilke krav der gælder for den veterinærkontrol, som skal gennemføres i afsendelsesmedlemsstaterne for en lang række animalske produkter;

i Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastlæggelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽⁵⁾, er det fastsat, hvilke krav der gælder for den fysiske kontrol af animalske produkter, som indføres fra tredjelande;

i direktiv 85/73/EØF ⁽⁶⁾ er der fastsat harmoniserede regler for finansiering af den sundhedsmæssige undersøgelse og kontrol af fersk kød af visse dyrearter; det fastsættes således, at der skal opkræves et gebyr for denne undersøgelse og kontrol;

direktiv 85/73/EØF bør ændres for at tage hensyn til nye bestemmelser vedrørende kontrol;

anvendelsesområdet for de i direktiv 85/73/EØF fastlagte principper, herunder princippet om opkrævning af gebyrer, bør udvides; udvidelsen er berettiget ud fra ønsket om at sikre en effektiv anvendelse af kontrolordningen og undgå konkurrencefordrejninger;

allerede nu skal der fastsættes bestemmelser vedrørende finansieringen af kødkontrollen i henhold til direktiv 64/433/EØF ⁽⁷⁾, 71/118/EØF ⁽⁸⁾ og 72/462/EØF ⁽⁹⁾;

for de øvrige animalske produkter fastsættes bestemmelserne senere under hensyntagen til de særlige kendetegn ved de produkter, der skal kontrolleres, kontrollens karakter og til, om det af hensyn til konkurrencen er hensigtsmæssigt at fastsætte en fællesskabsafgift;

fællesskabsbestemmelserne på dette område skal have en ensartet udformning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 85/73/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 85/73/EØF om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af produkter af animalsk oprindelse, der er omhandlet i bilag A til direktiv 89/662/EØF og i direktiv 90/675/EØF.«

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

1. Medlemsstaterne drager omsorg for,

— at opkræve en EF-afgift til dækning af udgifterne til sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af det i direktiv 64/433/EØF, 72/462/EØF og 71/118/EØF omhandlede kød, herunder udgifterne i forbindelse med den i direktiv 86/469/EØF omhandlede kontrol samt udgifterne i forbindelse med kontrol af reglerne i direktiv 93/118/EØF ^(*)

⁽¹⁾ EFT nr. C 325 af 14. 12. 1991, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 326.

⁽³⁾ EFT nr. C 106 af 27. 4. 1992, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 32 af 5. 2. 1985, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 88/409/EØF (EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 28).

⁽⁷⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

- at sikre finansieringen af
 - anden veterinærundersøgelse og kontrol af de produkter, der er anført i de i bilag A til direktiv 89/662/EØF nævnte direktiver
 - kontrol i henhold til direktiv 90/675/EØF for andre produkter af animalsk oprindelse end kød af dyr, der er omhandlet i første led, herunder kontrol til påvisning af restkoncentrationer.

2. De i stk. 1 nævnte afgifter fastsættes således, at de dækker de omkostninger, som den kompetente myndighed har i forbindelse med

- lønninger, herunder arbejdsgiverbidrag til sociale ordninger
- administrationsudgifter, hvortil kan henregnes de udgifter, der er nødvendige til kontrolpersonalets efter- og videreuddannelse

til gennemførelse af de undersøgelser og den kontrol, der er omhandlet i stk. 1.

3. Enhver direkte eller indirekte refusion af de i dette direktiv fastsatte afgifter forbydes.

(*) EFT nr. L 340 af 31. 12. 1993, s. 15«.

3) Artikel 2, 2a, og 3 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 2

1. Med henblik på finansiering af den kontrol, der udføres af de kompetente myndigheder i henhold til de direktiver, der er nævnt i artikel 1, og kun med dette formål, sørger medlemsstaterne for at opkræve

- EF-afgifter fra den 1. januar 1994 i overensstemmelse med bilagets retningslinjer for kød, der er omhandlet i direktiv 64/433/EØF, 71/118/EØF og 72/462/EØF
- en EF-afgift for kontrol af de produkter af animalsk oprindelse, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, andet led, fra en dato, der skal fastsættes ved vedtagelsen af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 6.

2. Indtil de afgørelser, der er nævnt i stk. 1, andet led, er truffet, kan medlemsstaterne opkræve nationale udgifter under overholdelse af de relevante principper for fastsættelsen af EF-afgifter.

3. En medlemsstat kan opkræve beløb, der er større end EF-afgifterne, forudsat at den samlede afgift, som medlemsstaten opkræver, ikke overstiger de faktiske undersøgelsesudgifter.

4. EF-afgifterne træder i stedet for enhver anden sundhedsskat eller -afgift, som nationale, regionale eller kommunale myndigheder i medlemsstaterne opkræver for den i artikel 1 nævnte undersøgelse og kontrol samt udstedelse af certifikat. Dog kan medlemsstaterne indtil 31. december 1995 opkræve udgifterne til registrering af slagterier, der er meddelt autorisation i overensstemmelse med retsfor skrifterne i bilag A i direktiv 89/662/EØF.

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at opkræve en afgift til epizootiebekæmpelse.

5. Medlemsstaterne tilsender første gang to år efter indførelsen af den nye ordning og derefter på Kommissionens anmodning oplysninger til Kommissionen om fordelingen og anvendelsen af disse afgifter og de skal kunne begrunde beregningsmetoden.

Artikel 3

1. Som led i den kontrol, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 64/433/EØF, artikel 10 i direktiv 71/118/EØF og artikel 20 i direktiv 90/675/EØF kan Kommissionen uanmeldt kontrollere, hvordan dette direktiv reelt anvendes.

2. Når en medlemsstat finder, at kontrollen udføres på en sådan måde i en anden medlemsstat, at afgifterne efter dette direktiv ikke svarer til de faktiske kontroludgifter, anvender den de relevante bestemmelser i direktiv 89/608/EØF, navnlig artikel 10 og 11.

Artikel 4

Afgifterne afholdes af lederen eller ejeren af den virksomhed, der udøver de aktiviteter, der nævnes i de direktiver, der omhandles i bilag A til direktiv 89/662/EØF, idet disse personer dog har mulighed for at overvælte afgiften for den pågældende aktivitet på den fysiske eller juridiske person, for hvis regning aktiviteterne udøves. For importens vedkommende betales afgiften af importøren eller den toldklarerer, der handler på importørens vegne.

Artikel 5

Kursen for omregning af de i dette direktiv i ecu fastsatte beløb til national valuta er den kurs, der offentliggøres hvert år i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på den første arbejdsdag i september.

Denne kurs anvendes fra den 1. januar året efter.

Dog anvender medlemsstaterne for 1994 den omregningskurs, der var gældende den 1. september 1992, og for 1995 gennemsnittet af de omregningskurser, der er offentliggjort i henhold til stk. 1 for de sidste tre års vedkommende.

Artikel 6

1. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen supplere dette direktiv med specifikke bilag, således at der i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af den kontrol, der er nævnt i de direktiver, der omhandles i bilag A til direktiv 89/662/EØF og i direktiv 90/675/EØF, fastsættes faste størrelser for EF-afgifterne og fastsættes principper og nærmere bestemmelser for gennemførelsen af dette direktiv samt undtagelsesbestemmelser.

2. Bilaget til dette direktiv kan ændres eller suppleres efter proceduren i stk. 1.

3. Rådet foretager inden den 1. januar 1996 en fornyet gennemgang af dette direktiv på grundlag af en rapport fra Kommissionen, eventuelt med nye forslag.

Artikel 7

Medlemsstaterne underretter Kommissionen

- om de for hvert år anvendte omregningskurser i henhold til artikel 5
- om det eller de steder, hvor afgiften opkræves i henhold til kapitel I, punkt 6, i bilaget, og giver den nødvendige dokumentation.

Artikel 8

1. Grækenland kan afvige fra principperne i dette direktiv, når omkostningerne ved opkrævningen af afgiften af geografiske grunde i afsides beliggende egne er højere end afgiftsprovenuet.

De græske myndigheder underretter Kommissionen om den geografiske udstrækning af undtagelsesbestemmelserne.

Oplysningerne ledsages af den nødvendige dokumentation.

2. For andre meget afsides beliggende egne kan andre medlemsstater gives tilladelse til at anvende samme undtagelsesbestemmelser i henhold til fremgangsmåden i direktiv 89/662/EØF.«

4) Artikel 4 og 5 bliver henholdsvis artikel 9 og 10.

5) Bilaget til dette direktiv tilføjes som bilag.

Artikel 2

Beslutning 88/408/EØF ophæves fra den 1. januar 1994.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love eller administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1993 for så vidt angår kravene i bilaget og i artikel 5, og senest den 31. december 1994 for så vidt angår de øvrige bestemmelser.

Portugal får en yderligere frist på et år til at efterkomme de nye bestemmelser i bilagets kapitel I.

De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1993.

På Rådets vegne
J.-M. DEHOUSSE
Formand

BILAG

»BILAG

AFGIFTER FOR KØD, DER ER OMFATTET AF DIREKTIV 64/433/EØF, 71/118/EØF
OG 72/462/EØF

KAPITEL I

Kød omfattet af direktiv 64/433/EØF og 71/118/EØF

Den afgift, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, første led, fastsættes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, på følgende måde:

1. Med forbehold af nr. 4 og 5 opkræver medlemsstaterne for udgifter til undersøgelse i forbindelse med slagtning

— følgende faste beløb:

- a) oksekød:
 - voksent kvæg: 4,75 ECU/dyr
 - ungvæg: 2,5 ECU/dyr
- b) hovdyr/enhovede dyr: 4,4 ECU/dyr
- c) svin: 1,30 ECU/dyr
- d) fåre- og gedekød: slagtekroppe af en vægt på:
 - i) under 12 kg: 0,175 ECU/dyr
 - ii) 12 til 18 kg: 0,35 ECU/dyr
 - iii) over 18 kg: 0,5 ECU/dyr.

Indtil den fornyede gennemgang af reglerne for undersøgelse af lam, geder og smågrise på under 12 kg har fundet sted, dog senest indtil den 31. december 1995, kan medlemsstaterne for undersøgelse af disse slagtede dyr opkræve et beløb, der svarer til de faktiske undersøgelsesomkostninger

- e) indtil den 31. december 1995 fastsættes det minimumsbeløb, der skal opkræves til undersøgelsen før og efter slagtingen, jf. direktiv 71/118/EØF, således:
 - i) enten som et fast beløb til følgende
 - for slagtekyllinger og slagtehøns, andet ungfjerkræ til opfodning af en vægt på under 2 kg samt udsætterhøner: 0,01 ECU/dyr
 - andet ungfjerkræ til opfodning af en slagtet vægt på over 2 kg: 0,02 ECU/dyr
 - andet voksent, større fjerkræ på over 5 kg: 0,04 ECU/dyr
 - ii) eller hvis en medlemsstat beslutter ikke at skelne mellem de forskellige kategorier af fjerkræ som omhandlet i nr. i): 0,03 ECU/stk. fjerkræ

— den del, der afsættes til

- a) administrationsudgifter kan ikke være lavere end 0,725 ECU/tons
- b) påvisning af restkoncentrationer kan ikke være lavere end 1,35 ECU/tons.

2. Kontrol og undersøgelse i forbindelse med opskæring, jf. artikel 3, stk. 1, litra B, i direktiv 64/433/EØF og artikel 3, stk. 1, litra B, i direktiv 71/118/EØF dækkes

- a) enten ved tillæg af et fast beløb på 3 ECU/ton kød, der kommer ind på en opskæringsvirksomhed.

Dette beløb lægges til de i nr. 1 nævnte beløb

- b) eller ved opkrævning af de faktiske undersøgelsesomkostninger pr. time, idet hver påbegyndt time regnes som fuld time.

Hvis opskæringen udføres i den virksomhed, hvorfra kødet stammer, foretages en nedsættelse på indtil 55 % af de i stk. 1 fastsatte beløb.

3. Medlemsstaterne opkræver et beløb, som svarer til de faktiske omkostninger i forbindelse med kontrol og undersøgelse af kød under oplagring i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra D, i direktiv 64/433/EØF og artikel 3, stk. 1, litra C, i direktiv 71/118/EØF.

Gennemførelsesbestemmelserne for dette nr. kan fastsættes efter proceduren i artikel 16 i direktiv 64/433/EØF eller artikel 21 i direktiv 71/118/EØF, navnlig med henblik på at afgøre spørgsmålet om interventionskød og kød, der oplagres i flere partier i kort tid.

4. Medlemsstaterne kan til dækning af højere omkostninger

- a) forhøje de i nr. 1 og 2, litra a), fastsatte beløb for en given virksomheds vedkommende.

Betingelserne herfor kan foruden de i nr. 5, litra a), nævnte være følgende:

- øgede udgifter til kontrol som følge af, at slagtedyrene er uensartede med hensyn til alder, størrelse, vægt og sundhedstilstand
- øget ventetid og andre uproduktive perioder for kontrolpersonalet som følge af utilstrækkelig planlægning i virksomheden af dyreleverancerne eller på grund af tekniske mangler og svigt, f.eks. i ældre virksomheder
- hyppige forsinkelser ved gennemførelsen af slagtingerne, f.eks. som følge af utilstrækkeligt slagtepersonale og deraf følgende nedsat udnyttelse af kontrolpersonalet
- øgede omkostninger på grund af særlige transporttider
- øget tidsforbrug på grund af hyppigt vekslende slagtetider, som kontrolpersonalet ikke har nogen indflydelse på
- hyppige afbrydelser i slagtningsprogrammet som følge af påkrævede rengørings- og desinfektionsforanstaltninger
- gennemførelse af undersøgelser af dyr, der efter anmodning fra ejeren slagtes uden for de normale slagtetider.

Størrelsen af forhøjelsen af det faste centralniveau for afgiften afhænger af størrelsen af de omkostninger, der skal dækkes

- b) opkræve en særavgift svarende til de faktiske omkostninger.

5. Medlemsstater med lønomkostninger, en virksomhedsstruktur og et forhold mellem dyrlæger og inspektører, der afviger fra det EF-gennemsnit, hvori disse indgår som grundlag for de i nr. 1, litra a), og 2, litra a), fastsatte beløb, kan fravige disse bestemmelser og reducere beløbet til de faktiske undersøgelsesomkostninger

- a) generelt, såfremt der er særlig store forskelle i leveomkostninger og lønomkostninger

- b) for en given virksomhed, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- et dagligt minimumstal for slagtinger, som muliggør anvendelse af et hertil svarende kontrolpersonale efter forudgående planlægning
- antallet af slagtede dyr skal være så konstant, at kontrolpersonalet kan udnyttes rationelt ved tilsvarende planlægning af dyreleverancerne
- stram virksomhedsorganisation og planlægning samt hurtig udførelse af slagtingerne med optimal udnyttelse af kontrolpersonalet
- ingen ventetid eller andre uproduktive perioder for kontrolpersonalet
- slagtedyrene skal være så ensartede som muligt med hensyn til alder, størrelse, vægt og sundhedstilstand.

Disse undtagelser må i intet tilfælde føre til nedsættelser på mere end 55 % af niveauerne i nr. 1.

6. De i nr. 1 til 4 omhandlede afgifter opkræves alt efter omstændighederne i slagteriet, opskæringsvirksomheden og køle- eller frysehuset.

Medlemsstaterne kan, hvis det drejer sig om virksomheder, der udøver flere aktiviteter, eller integrerede produktionskæder, uanset første afsnit, på én gang og ét sted opkræve en samlet afgift, der dækker de forskellige beløb.

Hvis den i slagteriet opkrævede afgift dækker alle undersøgelsesudgifter som omhandlet i afsnit 1, opkræver medlemsstaten ikke nogen afgift i opskæringsvirksomheden og køle- eller frysehuset.

KAPITEL II

Kød omfattet af direktiv 72/462/EØF

1. Den afgift, der omhandles i artikel 1, stk. 1, første led, fastsættes i henhold til artikel 1, stk. 2, til et fast minimumsbeløb på 5 ECU/ton med et minimumsbeløb på 30 ECU pr. sending; dette beløb opkræves dog ikke for små sendinger, der importeres i grænseoverskridende områder.

Medlemsstaterne kan dog fravige bestemmelsen og forhøje beløbet op til de faktiske omkostninger.

2. Indtil den 1. juli 1994 kan medlemsstaterne dog fortsat opkræve et nedsat beløb for kød fra tredjelande, for hvilket de pr. 1. juli 1993 foretager mindre hyppig kontrol. Denne nedsættelse må højst være på 55% i forhold til beløbene i punkt 1.
3. Når den træffer afgørelser i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 90/675/EØF og efter samme procedure, tilpasse beløbene i punkt 1 under hensyntagen til den nedsættelse af kontrolhyppigheden, der besluttes.

Når disse afgørelser træffes, tager Kommissionen især hensyn til de garantier, som tredjelande har givet med hensyn til godkendelse af regionaliseringsprincippet og andre fællesskabsprincipper.

4. Fra den 1. juli 1994 anvender medlemsstaterne, hvis der ikke er truffet afgørelser i henhold til punkt 3, et beløb, der er nedsat i forhold til nedsættelsen af kontrolhyppigheden som fastsat i aftaler herom mellem Fællesskabet og tredjelande, eller hvis der ikke er indgået sådanne aftaler, de i punkt 1 fastsatte beløb.
5. Den afgift, der omhandles i nr. 1, betales af importøren og opkræves på det toldsted, hvorunder grænsekontrolstedet hører.
6. Medlemsstaterne kan overføre en del af provenuet af de afgifter der er omhandlet i dette kapitel, til en sundhedssolidaritetsfond, der skal styrke veterinærtjenesterne, således at de bedre kan reagere, når der opstår eksotiske sygdomme.«

RÅDETS DIREKTIV 93/119/EF

af 22. december 1993

om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets direktiv 74/577/EØF ⁽⁴⁾ blev der fastsat bestemmelser om bedøvelse af dyr inden slagtning;

den europæiske konvention om beskyttelse af slagtedyrdyr godkendtes på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 88/306/EØF ⁽⁵⁾; konventionen er mere vidtrækkende end de nuværende fællesskabsbestemmelser på dette område;

medlemsstaternes bestemmelser om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet har indflydelse på konkurrencevilkårene og dermed også på, hvorledes det fælles marked for landbrugsprodukter fungerer;

der bør derfor fastsættes fælles minimumsnormer for beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet for at sikre en rationel udvikling af produktionen og lette gennemførelsen af det indre marked for dyr og animalske produkter;

ved slagtning og aflivning af dyr skal disse skånes for enhver undgåelig smerte og lidelse;

det er imidlertid nødvendigt, at det tillades at udføre tekniske og videnskabelige undersøgelser og tage hensyn til særlige behov i forbindelse med visse religiøse ritus;

bestemmelserne bør også sikre, at dyr, der ikke omfattes af konventionen, er tilfredsstillende beskyttet på slagte- eller aflivningstidspunktet;

i den erklæring om dyreskyttelse, der er knyttet til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union,

opfordrer konferencen Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt medlemsstaterne til fuldt ud at tage hensyn til de velfærdsmæssige krav for dyr ved udarbejdelse og gennemførelse af fællesskabsforskrifter inden for den fælles landbrugspolitik;

fællesskabshandlingen i forbindelse hermed skal være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 3 B;

direktiv 74/577/EØF bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. Dette direktiv gælder for flytning, opstaldning, immobilisering, bedøvelse, slagtning og aflivning af dyr, der opdrættes og holdes med henblik på fremstilling af kød, skind, pelsværk eller andre produkter og for aflivningsmetoder med henblik på bekæmpelse af epizootier.

2. Direktivet gælder ikke for

- teknisk og videnskabelige undersøgelser, der vedrører forhold efter stk. 1, udført under tilsyn af den kompetente myndighed
- for dyr, der aflives under kultur- eller sportsarrangementer
- for vildtlevende vildt, der aflives i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 92/45/EØF.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) slakteri: enhver virksomhed eller ethvert anlæg, herunder anlæg til flytning eller opstaldning af dyr, som anvendes til erhvervsmæssig slagtning af dyr, der er nævnt i artikel 5, stk. 1
- 2) flytning: aflæsning af dyr eller drivning af dem fra aflæsningsplatforme, stalde eller folde på slagterier til det lokale eller sted, hvor de skal slagtes
- 3) opstaldning: anbringelse af dyr i stalde, folde, på overdækkede arealer eller græsarealer, der anvendes

⁽¹⁾ EFT nr. C 314 af 5. 12. 1991, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 241 af 21. 9. 1992, s. 75.

⁽³⁾ EFT nr. C 106 af 27. 4. 1992, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 316 af 26. 11. 1974, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 137 af 2. 6. 1988, s. 25.

af slagterier for eventuelt at give dem den nødvendige pasning (vand, foder, hvile), før de slagtes

- 4) immobilisering: enhver metode, som er beregnet til at indskrænke et dyrs bevægelsesfrihed for at gøre bedøvelse eller aflivning effektiv
- 5) bedøvelse: enhver metode, som, når den anvendes på et dyr, hurtigt bringer dyret i bevidstløs tilstand, som varer, indtil døden indtræder
- 6) aflivning: enhver metode, som medfører, at et dyr dør
- 7) slagtning: aflivning af et dyr ved afblødning
- 8) kompetent myndighed: den centrale myndighed i en medlemsstat, som har ansvaret for veterinærkontrollen, eller enhver myndighed, som den har overdraget denne beføjelse.

Den religiøse myndighed i den medlemsstat, for hvis regning slagtningen foretages, har dog beføjelse til at anvende og kontrollere særlige bestemmelser vedrørende slagtning efter visse religiøse ritus. Denne myndighed er med hensyn til nævnte bestemmelser underlagt embedsdyrlægen som defineret i artikel 2 i direktiv 64/433/EØF.

Artikel 3

Dyrene skal skånes for undgåelig ophidselse, smerte og lidelse under flytning, opstaldning, immobilisering, bedøvelse, slagtning og aflivning.

KAPITEL II

Krav til slagterierne

Artikel 4

Slagterierne, herunder faciliteter og inventar, skal være konstrueret og drives således, at dyrene skånes for enhver form for undgåelig ophidselse, smerte og lidelse.

Artikel 5

1. Hovdyr, drøvtyggere, svin, kaniner og fjerkræ tilført til slagtning på slagterier skal:
 - a) flyttes og, om nødvendigt, opstaldes som angivet i bilag A
 - b) immobiliseres som angivet i bilag B
 - c) bedøves inden slagtning eller aflives omgående som angivet i bilag C

d) afblødes som angivet i bilag D.

2. Kravene i stk. 1, litra c), finder ikke anvendelse på dyr, der slagtes efter særlige metoder, der kræves i forbindelse med visse religiøse ritus.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser for så vidt angår virksomheder, der er omfattet af undtagelser i henhold til artikel 4 og 13 i direktiv 64/433/EØF, artikel 4 i direktiv 91/498/EØF og artikel 7 og 18 i direktiv 71/118/EØF, undlade at anvende bestemmelserne i stk. 1, litra a), og fremgangsmåderne for bedøvelse og slagtning i bilag C på fjerkræ, kaniner, svin, får og geder, hvis bestemmelserne i artikel 3 samt med hensyn til kvæg bestemmelserne i stk. 1, litra a), overholdes.

Artikel 6

1. Instrumenter, immobiliseringsanordninger, apparatur og anlæg til bedøvelse eller aflivning skal udformes, konstrueres, vedligeholdes og anvendes således, at bedøvelsen eller aflivningen foregår hurtigt og effektivt efter dette direktivs bestemmelser. Den kompetente myndighed kontrollerer, at instrumenter, immobiliseringsanordninger og apparatur til bedøvelse eller aflivning er i overensstemmelse med ovennævnte principper, og kontrollerer regelmæssigt, at de er i god stand og tjener formålet.

2. På slagtestedet skal der forefindes reserveapparatur og -instrumenter til brug i nødsituationer. Apparatet og instrumenterne skal vedligeholdes og efterses med regelmæssige mellemrum.

Artikel 7

Flytning, opstaldning, immobilisering, bedøvelse, slagtning eller aflivning af dyr må kun foretages af personer, der har det fornødne kendskab og de fornødne færdigheder til at udføre arbejdet human og effektivt i overensstemmelse med kravene i dette direktiv.

Den kompetente myndighed påser, at de personer, der varetager slagtningen, har de fornødne færdigheder, det fornødne kendskab og den fornødne faglige viden.

Artikel 8

Den kompetente myndighed foretager kontrollen og tilsynet med slagterierne og skal til enhver tid have fri adgang til alle dele af slagterierne for at sikre sig, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes. Kontrollen og tilsynet kan imidlertid gennemføres i forbindelse med kontrolbesøg med andet formål.

KAPITEL III

Slagtning og aflivning uden for slagterier

Artikel 9

1. Ved slagtningen uden for slagterier af dyr, som er nævnt i artikel 5, stk. 1, gælder artikel 5, stk. 1, litra b), c) og d).

2. Medlemsstaterne kan dog indrømme undtagelser fra stk. 1, for så vidt angår ejerens slagtning eller aflivning af fjerkræ, kaniner, svin, får og geder uden for slagterier til eget forbrug, forudsat at bestemmelserne i artikel 3 er opfyldt, og at svin, får og geder først er blevet bedøvet.

Artikel 10

1. Hvis dyr, som er nævnt i artikel 5, stk. 1, skal slagtes eller aflives med henblik på sygdomsbekæmpelse, skal dette foregå som angivet i bilag E.

2. Opdrættede pelsdyr skal aflives som angivet i bilag F.

3. Overskydende daggamle kyllinger som defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv 90/539/EØF, af embryoner i rugeaffald skal aflives hurtigst muligt som angivet i bilag G.

Artikel 11

Artikel 9 og 10 gælder ikke, når det drejer sig om dyr, der i en nødsituation omgående skal aflives.

Artikel 12

Tilskadekomne eller syge dyr skal slagtes eller aflives på stedet. Den kompetente myndighed kan dog tillade transport af tilskadekomne eller syge dyr med henblik på slagtning eller aflivning, for så vidt dette ikke påfører dyrene ekstra lidelser.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

1. Om nødvendigt vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen andre bestemmelser om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet end dem, der er indeholdt i dette direktiv.

2. a) I det omfang, det er nødvendigt, ændres bilagene til dette direktiv af Rådet, der træffer afgørelse på

forslag af Kommissionen efter proceduren i stk. 1, med henblik navnlig på tilpasning til den teknologiske og videnskabelige udvikling

b) Endvidere forelægger Kommissionen senest den 31. december 1995 Rådet en rapport, som er udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité ledsaget af relevante forslag med hensyn til anvendelsen af bl.a.:

— pistol med skarp ammunition, hvor kuglen drives i hjernen, eller andre gasarter end de i bilag C nævnte eller kombinationer heraf, der anvendes ved bedøvelse, herunder især kuldi-oxid til bedøvelse af fjerkræ

— andre gasarter end de i bilag C nævnte eller kombinationer heraf, der anvendes ved aflivning

— enhver anden bedøvelses- eller aflivningsmetode, som er videnskabeligt anerkendt.

Rådet tager stilling til disse forslag med kvalificeret flertal

c) Uanset litra a) forelægger Kommissionen senest den 31. december 1995 efter proceduren i artikel 16 Den Stående Veterinærkomité en rapport, som er udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité ledsaget af relevante forslag med henblik på at fastsætte:

i) nødvendig strømstyrke og varighed ved bedøvelse af de forskellige arter

ii) den nødvendige gaskoncentration og udsættelsesvarighed ved bedøvelse af de forskellige arter

d) De nationale bestemmelser på dette område finder, under iagttagelse af de almindelige bestemmelser i traktaten, fortsat anvendelse, så længe bestemmelserne i litra b) og c) ikke er gennemført.

Artikel 14

1. Kommissionens sagkyndige kan i det omfang, det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af dette direktiv, udføre kontrol på stedet. Med henblik herpå kan de kontrollere et repræsentativt udsnit af anlæggene for at sikre sig, at den kompetente myndighed kontrollerer, at anlæggene opfylder kravene i dette direktiv.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af kontrollen.

2. Den i stk. 1 nævnte kontrol udføres i samarbejde med den kompetente myndighed.

3. Den medlemsstat, på hvis område der føres kontrol, yder de sagkyndige al den hjælp, der er nødvendig for gennemførelsen af deres opgave.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 16.

Artikel 15

Ved inspektion af slagterier eller virksomheder i tredjelande, der er autoriseret eller skal autoriseres til at kunne eksportere til Fællesskabet i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, forvisser Kommissionens sagkyndige sig om, at dyr som nævnt i artikel 5 er blevet slagtet under vilkår, der sikrer mindst samme humane behandling som den, der er fastsat i dette direktiv.

Ved indførsel af kød fra et tredjeland skal det sundheds-certifikat, der ledsager kødet, suppleres med en attest som dokumentation for, at dette krav er overholdt.

Artikel 16

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel indbringer formanden straks sagen for Den Stående Veterinærkomité, enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en repræsentant for en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger

Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 17

Direktiv 74/577/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 1995.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser, herunder eventuelle sanktionsmuligheder, i kraft for at efterkomme dette direktiv pr. 1. januar 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Fra den i stk. 1 fastsatte dato kan medlemsstaterne imidlertid under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser på deres område fastholde eller anvende bestemmelser, der er mere restriktive end dem, der er indeholdt i direktivet. De underretter Kommissionen om alle sådanne foranstaltninger.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1993.

På Rådets vegne

J.-M. DEHOUSSE

Formand

BILAG A

KRAV TIL FLYTNING OG OPSTALDNING AF DYR PÅ SLAGTERIERNE

I. Almindelige krav

1. Slagterier, der tages i brug efter den 30. juni 1994, skal have egnet udstyr og faciliteter til rådighed til aflæsning af dyr fra transportmidler, og alle eksisterende slagterier skal have sådanne faciliteter til rådighed inden den 1. januar 1996.
2. Dyrene skal aflæsses så hurtigt som muligt efter ankomsten. Hvis der ikke kan undgås ventetid, skal de beskyttes mod ekstreme vejrforhold og have tilstrækkelig ventilation.
3. Hvis der er fare for, at dyrene forvolder skade på hinanden på grund af art, køn, alder eller oprindelse, skal de holdes og opstaldes adskilt fra hinanden.
4. Dyrene skal beskyttes mod ugunstige vejrforhold. Hvis dyrene har været udsat for høje temperaturer i fugtigt vejr, skal de afkøles på passende måde.
5. Det skal mindst hver morgen og aften undersøges, hvorledes dyrene har det.
6. Uden at dette berører bestemmelserne i kapitel VI i bilag I til direktiv 64/433/EØF, skal dyr, der har lidelser eller smerter under transporten eller ved ankomsten til slagteriet, samt ikke fravænnede dyr slagtes straks. Hvis dette ikke er muligt, skal de holdes for sig og slagtes hurtigst muligt og i hvert fald inden for to timer. Dyr, som ikke er i stand til at gå, må ikke trækkes hen til slagtestedet, men skal aflives der, hvor de ligger, eller, når det er muligt, og det ikke medfører nogen form for unødige lidelse, transporteres på en vogn eller lignende til nødslagtelokalet.

II. Krav gældende for dyr, der ikke leveres i containere

1. På slagterier med aflæsningsudstyr skal gangbanerne være forsynet med skridsikker belægning og om nødvendigt med sidebeskyttelse. Gangbroer og ramper skal være udstyret med sidevægge, gelændere eller anden beskyttelse for at hindre dyrene i at falde. Ind- og udgangsramper skal have den mindst mulige hældning.
2. Under aflæsning må dyrene ikke skræmmes, ophidses eller lide overlast, og de må ikke væltes omkuld. Dyrene må ikke løftes ved hoved, horn, ører, ben, hale eller pels, således at de påføres unødige smerte eller lidelse. Om nødvendigt skal dyrene ledes enkeltvis.
3. Dyrene skal flyttes med varsomhed. Drivgangene skal være udformet således, at risikoen for, at dyrene kommer til skade, mindskes mest muligt, og indrettet således, at deres socialadfærd udnyttes. Der må kun anvendes redskaber til at styre dyrene og kun i korte perioder. Redskaber, som giver elektriske stød, må kun anvendes til fuldvoksne kreaturer og svin, som ikke vil flytte sig, forudsat at stødene højst varer i to sekunder og kommer med tilstrækkeligt lange mellemrum, og at dyrene har plads til at rykke frem. Der må kun gives stød på bagpartiets muskulatur.
4. Der må ikke slås på dyrene eller trykkes på særligt følsomme dele af deres kroppe. Dyrenes haler må ikke knuses, vrides eller brækkes, og der må ikke gribes fat i dyrenes øjenhuler. Dyrenes må ikke tildeles unødige slag og spark.
5. Dyrene må ikke føres til slagtestedet, medmindre de kan slagtes med det samme. Hvis de ikke slagtes straks ved ankomsten, skal de opstaldes.
6. Uden at dette berører undtagelserne i medfør af bestemmelserne i artikel 4 og 13 i direktiv 64/433/EØF, skal slagterierne være udstyret med et tilstrækkeligt antal folde, hvor dyrene kan anbringes på passende måde, og disse skal være beskyttet mod ugunstige vejrforhold.
7. Opstaldningsarealerne skal ud over at opfylde eksisterende EF-krav, have
 - skridsikre gulve, som ikke skader de dyr, som kommer i berøring med dem

- tilstrækkelig ventilation under hensyntagen til de højeste og laveste temperaturer og fugtighedsgrader, der kan forventes. Ved anvendelse af mekanisk ventilation, skal der forefindes nød anlæg til brug ved driftsforstyrrelser
 - kunstig belysning, der er tilstrækkelig stærk til, at alle dyrene til enhver tid kan inspiceres; der skal om nødvendigt forefindes et tilstrækkeligt nødbelysningsanlæg
 - udstyr til om nødvendigt at tøjre dyrene
 - tilstrækkelige mængder strøelse af passende art til, at alle dyrene om nødvendigt kan overnatte i de pågældende lokaler.
8. Hvis slagterierne ud over ovennævnte opstaldningsarealer også anbringer dyrene i folde uden naturligt læ eller skygge, skal der være opstillet en passende form for beskyttelse mod ugunstige vejrforhold. Græsarealerne skal holdes i en sådan stand, at dyrene ikke udsættes for fysiske, kemiske eller andre sundhedsmæssige farer.
9. Dyr, som ikke straks ved ankomsten føres til slagtestedet, skal hele tiden have adgang til drikkevand ved hjælp af egnet apparatur. Dyr, som ikke er blevet slagtet senest tolv timer efter ankomsten til slagteriet, skal fodres og siden have begrænsede mængder foder med passende mellemrum.
10. Dyr, der holdes i tolv timer eller derover på et slagteri, skal opstaldes og eventuelt tøjres således, at de kan ligge ned uden besvær. Hvis dyrene ikke er tøjret, skal der fodres på en sådan måde, at de kan æde i fred.

III. Krav gældende for dyr, der leveres i containere

1. Containere, hvori der transporteres dyr, skal behandles varsomt; de må ikke kastes, tabes eller væltes. Om muligt skal de læsses og aflæsses horisontalt og mekanisk.
2. Dyr, der leveres i containere med perforeret eller fleksibel bund, skal aflæsses med særlig varsomhed for at undgå skader. I påkommende tilfælde skal dyrene aflæsses fra containerne enkeltvis.
3. Dyr, der er blevet transporteret i containere, skal slagtes så hurtigt som muligt; sker dette ikke, skal de om nødvendigt vandes og fodres i henhold til afsnit II, punkt 9.

BILAG B**IMMOBILISERING AF DYR INDEN BEDØVELSE, SLAGTNING ELLER AFLIVNING**

1. Dyrene skal immobiliseres på passende måde, for at de ikke udsættes for undgåelig smerte, lidelse, ophidselse, læsioner eller kvæstelser.

Ved rituel slagtning er det obligatorisk at immobilisere kvæg inden slagtningen med en mekanisk metode, der har til formål at undgå smerte, lidelse, ophidselse, læsioner eller kvæstelser.

2. Dyrenes ben må ikke bindes sammen, og dyrene må ikke ophænges før bedøvelsen eller aflivningen. Fjerkræ og kaniner kan dog ophænges før slagtningen, såfremt der træffes passende foranstaltninger til, at fjerkræet og kaninerne lige inden bedøvelsen er i en afslappet tilstand, således at behandlingen bliver så effektiv som muligt, og enhver unødvendig forsinkelse undgås.

Fastholdelse af et dyr i fikseringsudstyr kan under ingen omstændigheder betragtes som ophængning.

3. Dyr, der bedøves eller aflives ved, at der på hovedet anvendes et mekanisk instrument eller en elektrisk strøm, skal immobiliseres i en sådan stilling, at apparaturet kan anvendes og betjenes let og præcist i det fornødne tidsrum. Den kompetente myndighed kan dog for hovdyrs og oksers vedkommende tillade anvendelsen af passende midler til at begrænse bevægelserne af dyrenes hoved.
4. Det elektriske bedøvelsesapparat må ikke anvendes til at fastholde eller immobilisere dyrene eller til at få dem til at bevæge sig.

BILAG C

BEDØVELSE OG AFLIVNING AF DYR BORTSET FRA PELTSDYR

I. TILLADTE METODER

A. Bedøvelse

- 1) Boltpistol
- 2) Bedøvelse med skydeapparat
- 3) Bedøvelse med elektrisk strøm
- 4) Bedøvelse med kuldioxid

B. Aflivning

- 1) Pistol eller gevær med skarp ammunition
- 2) Aflivning med elektrisk strøm
- 3) Aflivning med kuldioxid

C. Den kompetente myndighed kan dog tillade afhugning af hovedet, dislokation af halsen og anvendelse af et lufttomt rum som aflivningsmetode i forbindelse med bestemte arter, forudsat at bestemmelserne i artikel 3 og de særlige krav i punkt III i dette bilag overholdes.

II. SPECIFIKKE KRAV TIL BEDØVELSEN

Dyrene må ikke bedøves, hvis der ikke er mulighed for afblødning umiddelbart herefter.

1. *Boltpistol*

a) Instrumenterne skal anbringes således, at projektilet drives ind i hjernebarken. Hos hornkvæg er det forbudt at placere indskuddet i nakken.

Hos får og geder må indskuddet gerne placeres i nakken, hvis hornene forhindrer, at indskuddet placeres i panden. Indskuddet skal i så fald placeres lige bag hornene med retning mod munden, og afblødningen skal begynde senest 15 sekunder efter, at skuddet er affyret.

b) Ved anvendelse af boltpistol skal det sikres, at bolten går tilbage til udgangsstillingen efter hvert skud. Hvis den ikke gør det, må instrumentet ikke bruges igen, før det er blevet repareret.

c) Dyrene må ikke placeres i en bedøvelsesbås, hvis den person, der skal foretage bedøvelsen, ikke er parat til at foretage indgrebet, når dyret er placeret i båsen. Dyrene hoved må ikke immobiliseres, før bedøvelsen kan foretages.

2. *Bedøvelse med skydeapparat*

a) Dette er kun tilladt, hvis der anvendes et instrument med ikke-penetrerende bolt. Indskuddet skal placeres korrekt, og der skal anvendes en korrekt patronstørrelse i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger, således at der opnås en effektiv bedøvelse uden kraniebrud.

b) Når der ved et begrænset antal kaniner anvendes penetrerende bold, skal dette dog foretages således, at dyrene omgående kommer i en tilstand af bevidstløshed, der varer, indtil døden indtræder, og de almindelige bestemmelser i artikel 3 skal overholdes.

3. *Bedøvelse med elektrisk strøm*

A. Elektroder

- 1) Der skal anbringes elektroder på en sådan måde, at dyrets hjerne ompændes. Desuden skal der træffes de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre god elektrisk kontakt, navnlig skal generende uld fjernes, og skindet skal gøres vådt.

- 2) Hvis dyrene bedøves eller aflives enkeltvis, skal apparaturet:
 - a) være forsynet med en anordning, som måler impedansen og sætter apparaturet ud af funktion, hvis der ikke kan opnås den krævede minimumsstrømstyrke
 - b) give et lyd- eller lyssignal i det tidsrum, strømmen går igennem dyret
 - c) være tilsluttet en anordning, som angiver spændingen og strømstyrken, og som er anbragt således, at den let kan aflæses.

B. Vandbade

1. Ved anvendelse af vandbade til bedøvelse af fjerkræ skal vandstanden kunne reguleres, således at der sikres en god kontakt med fuglens hoved.

Strømmens styrke og varighed fastsættes i dette tilfælde af den kompetente myndighed, således at det sikres, at dyret omgående kommer i en tilstand af bevidstløshed, der varer, indtil døden indtræder.
2. Når fjerkræ bedøves i grupper i et vandbad, skal der holdes en spændning, der er tilstrækkelig til at frembringe en strømstyrke, som er kraftig nok til, at hver fugl konstant er bedøvet.
3. Der skal træffes passende foranstaltninger for at sikre en god strømgennemgang og navnlig en god kontakt og befugtning af denne kontakt mellem ben og slagtebøjler.
4. Vandbandene til fjerkræ skal være tilstrækkeligt store og dybe til den type fjerkræ, der skal slagtes, og må ikke løbe over ved tilførslen. Den elektrode, der er nedsænket i vandet, skal strække sig i hele vandbadets længde.
5. Om nødvendigt skal der være mulighed for at gribe ind manuelt.

4. Bedøvelse med kuldioxid

- 1) Kuldioxidkoncentrationen til bedøvelse af svin skal være mindst 70 volumenprocent.
- 2) Det kammer, hvor svinene kommer i kontakt med gassen, og det udstyr, som anvendes til at transportere svinene gennem det, skal være udformet, konstrueret og vedligeholdt således, at svinene ikke kommer til skade, brystkassen ikke sammentrykkes, og at de kan stå oprejst, indtil de mister bevidstheden. Der skal være tilstrækkelig belysning på fremførelsesmekanismen og i kammeret, således at svinene kan se andre svin eller deres omgivelser.
- 3) Kammeret skal være udstyret med anordninger, som måler CO₂-koncentrationen på det sted, hvor koncentrationen er størst, og som giver et klart lys- eller lydsignal, hvis CO₂-koncentrationen bliver lavere end det krævede niveau.
- 4) Svinene skal anbringes i folde eller containere på en sådan måde, at de kan se hinanden og transporteres ind i gassen inden 30 sekunder, efter at de er kommet ind i anordningen. De skal transporteres så hurtigt som muligt fra indgangen til det sted, hvor CO₂-koncentrationen er størst, og de skal være i kontakt med gassen i tilstrækkelig lang tid til at sikre, at de forbliver bevidstløse, indtil de er blevet aflivet.

III. SPECIFIKKE KRAV TIL AFLIVNINGEN

1) *Pistol eller gevær med skarp ammunition*

Disse metoder kan anvendes til aflivning af forskellige arter, navnlig opdrættet storvildt og hjortedyr, efter godkendelse fra den kompetente myndighed, der navnlig skal sikre, at de udføres af kvalificeret personale under overholdelse af de almindelige bestemmelser i dette direktivs artikel 3.

2) *Afhugning af hovedet og dislokation af halsen*

Disse metoder må kun anvendes til aflivning af fjerkræ efter godkendelse fra den kompetente myndighed, der navnlig skal sikre, at de udføres af kvalificeret personale under overholdelse af de almindelige bestemmelser i dette direktivs artikel 3.

3) *Aflivning med elektrisk strøm og kuldioxid*

Den kompetente myndighed kan tillade aflivning af forskellige arter ved hjælp af disse metoder, forudsat at såvel de almindelige bestemmelser i artikel 3 og de særlige bestemmelser i punkt 3 og 4 i

punkt II i dette bilag overholdes; den fastsætter endvidere med henblik herpå strømmens styrke og varighed samt kuldioxidkoncentrationen og udsættelsesvarigheden.

4) *Lufttomt rum*

Denne metode, der er forbeholdt aflivning uden afblødning af visse dyr til konsum, der tilhører arter af opdrættet vildt (vagtler, agerhøns og fasaner) må kun anvendes efter godkendelse fra den kompetente myndighed, der ud over at sikre sig, at kravene i artikel 3 er opfyldt, forvisser sig om, at

- dyrene anbringes i et lufttæt rum, hvor lufttomheden hurtigt etableres ved hjælp af en kraftig elektrisk pumpe
- det lave luftryk fastholdes, indtil dyrene er døde
- dyrene anbringes i grupper i transportcontainere, der kan skubbes ind i det lufttomme rum, hvis dimensioner er afpasset efter dette formål.

*BILAG D***AFBLØDNING AF DYR**

1. Når dyrene er blevet bedøvet, skal afblødningen påbegyndes så hurtigt som muligt efter bedøvelsen og skal være hurtig, kraftig og fuldstændig. Under alle omstændigheder skal afblødningen ske, inden dyret kommer til bevidsthed.
2. Alle dyr, der er bedøvet, skal afblødes, ved at mindst én af de to halspulsårer eller blodkar, som den udløber fra, gennembrydes.

Efter at blodkarrene er gennembrudt, må der ikke foretages yderligere rensning til el-stimulering af dyrene, før afblødningen er færdig.
3. Hvis samme person står for bedøvelse, opkædning, ophejsning og afblødning af dyr, skal vedkommende foretage dem fortløbende på det enkelte dyr, før de indledes på et andet dyr.
4. Hvis fjerkræ afblødes ved automatisk halsskæring, skal der være nogen, som er parat til at gribe ind, så dyrene kan slagtes straks, hvis udstyret svigter.

*BILAG E***AFLIVNINGSMETODER TIL SYGDOMSBEKÆMPELSE****Tilladte metoder**

Enhver metode, som er tilladt efter bilag C, og som garanterer en sikker død.

Endvidere kan den kompetente myndighed under overholdelse af de almindelige bestemmelser i dette direktivs artikel 3, give tilladelse til, at der anvendes andre metoder til aflivning af de berørte dyr, idet den navnlig sikrer, at

- der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dyrene aflives hurtigst muligt, og under alle omstændigheder inden de igen kommer til bevidsthed, hvis der anvendes metoder, der ikke medfører øjeblikkelig aflivning (f.eks. boltpistol)
 - der ikke foretages yderligere med dyrene, før den kompetente myndighed har fastslået, at de er døde.
-

BILAG F

METODER TIL AFLIVNING AF PELTSDYR

I. Tilladte metoder

1. Mekaniske instrumenter med penetrerende bolt, der drives ind i hjernen.
2. Injektion af en dødelig dosis af et bedøvelsesmiddel.
3. Aflivning med elektrisk strøm med hjertestop til følge.
4. Kulilte.
5. Chloroform.
6. Kuldioxid.

Den kompetente myndighed afgør, hvilken aflivningsmetode der er mest hensigtsmæssig til de forskellige berørte arter under overholdelse af de almindelige bestemmelser i dette direktivs artikel 3.

II. Særlige krav

1. *Mekaniske instrumenter med penetrerende bolt*

- a) Instrumenterne skal placeres således, at det sikres, at projektilet drives ind i hjernebarken.
- b) Denne metode er kun tilladt, hvis den efterfølges af øjeblikkelig afblødning.

2. *Injektion af en dødelig dosis bedøvelsesmiddel*

Der må kun anvendes bedøvelsesmidler i sådanne doser og administreret på en sådan måde, at de forårsager øjeblikkelig bevidstløshed efterfulgt af døden.

3. *Anvendelse af elektrisk strøm med hjertestop til følge*

Der anbringes elektroder på en sådan måde, at strømmen ledes gennem dyrets hjerte, idet der anvendes en så høj strømstyrke, at dyret straks mister bevidstheden og får hjertestop. Hvis der anbringes elektroder på mund og rectum, skal der imidlertid for ræves vedkommende anvendes en effektivværdi på 0,3 ampere i mindst tre sekunder.

4. *Anvendelse af kulilte*

- a) Det kammer, hvor dyrene kommer i kontakt med gassen, skal være udformet, konstrueret og vedligeholdt således, at dyrene ikke kommer til skade, og således, at de kan overvåges.
- b) Dyrene må først lukkes ind i kammeret, når det er blevet tilført ren kulilte til en kuliltekoncentration på mindst 1 volumenprocent.
- c) Der kan anvendes udstødningsgas fra en motor, der er beregnet til dette formål, til aflivning af medlemmer af mårfamilien og chinchillaer, hvis det ved forsøg er påvist, at den anvendte gas er:
 - tilstrækkelig afkølet
 - tilstrækkelig filtreret
 - fri for alle irriterende stoffer eller gasser
 - dyrene først lukkes ind, når kuliltekoncentrationen er nået op på mindst 1 volumenprocent.
- d) Gassen skal, når den indåndes, først medføre totalbedøvelse og derefter med sikkerhed medføre døden.
- e) Dyrene skal forblive i kammeret, indtil de er døde.

5. *Anvendelse af chloroform*

Chloroform må anvendes til aflivning af chinchillaer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det kammer, hvor dyrene kommer i kontakt med gassen, skal være udformet, konstrueret og vedligeholdt således, at dyrene ikke kommer til skade, og således, at de kan overvåges.

- b) Dyrene lukkes først ind i kammeret, når luften er mættet med chloroform.
- c) Gassen skal, når den indåndes, først medføre totalbedøvelse og til sidst med sikkerhed medføre døden.
- d) Dyrene forbliver i kammeret, indtil de er døde.

6. *Anvendelse af kuldioxid*

Kuldioxid fra en beholder kan anvendes til aflivning af medlemmer af mårfamilien og chinchillaer, hvis:

- a) det kammer, hvor dyrene kommer i kontakt med gassen, er udformet, konstrueret og vedligeholdt således, at dyrene ikke kommer til skade, og således at de kan overvåges
 - b) dyrene først lukkes ind i kammeret, når luften har nået den størst mulige kuldioxidkoncentration, der er tilført i ren form
 - c) gassen, når den indåndes, først medfører totalbedøvelse og til sidst med sikkerhed døden
 - d) dyrene forbliver i kammeret, indtil de er døde.
-

BILAG G**AFLIVNING AF OVERSKYDENDE DAGGAMLE KYLLINGER OG EMBRYONER I RUGERIAFFALD****I. Tilladte metoder til aflivning af daggamle kyllinger**

1. Anvendelse af mekanisk apparatur, der medfører hurtig død.
2. Kuldioxid.
3. Den kompetente myndighed kan imidlertid give tilladelse til, at der anvendes andre videnskabeligt anerkendte aflivningsmetoder, hvis de er i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i artikel 3.

II. Særlige krav

1. *Anvendelse af mekanisk apparatur, der medfører hurtig død*
 - a) Dyrene skal aflives med et apparatur, som indeholder hurtigt roterende mekaniske drevne knive eller skumgummidupper.
 - b) Apparaturets kapacitet skal være stor nok til, at alle dyr straks aflives, selv om der er tale om aflivning af et større antal dyr.
2. *Anvendelse af kuldioxid*
 - a) Dyrene skal anbringes i en atmosfære med den højst mulige kuldioxidkoncentration, der er tilført i ren form.
 - b) Dyrene skal forblive i den nævnte atmosfære, indtil de er døde.

III. Tilladte metoder til aflivning af embryoner i rugeriaffald

1. For straks at aflive levende embryoner skal alt rugeriaffald behandles i det mekaniske apparatur, der er omhandlet i afsnit II, punkt 1.
2. Den kompetente myndighed kan dog tillade, at der anvendes andre videnskabeligt anerkendte aflivningsmetoder, hvis de er i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i artikel 3.

RÅDETS DIREKTIV 93/120/EF

af 22. december 1993

om ændring af direktiv 90/539/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

I direktiv 90/539/EØF foretages følgende ændringer:

under henvisning til udtalelse fra Euorpa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fjerkræholdets udvikling går mod større og mere intensive enheder, og der er behov for at justere nogle forhold i direktiv 90/539/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽⁴⁾, så kravene bliver klarere og medlemsstaternes anvendelse af direktivet bliver forenklet;

Rådet har vedtaget direktiv 92/66/EØF om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease ⁽⁵⁾ og 92/40/EØF om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza ⁽⁶⁾, det er herefter muligt at forenkle direktiv 90/539/EØF;

under hensyntagen til Kommissionens rapport til Rådet om risikoen for overførsel af Newcastle disease og til de krav, vacciner mod Newcastle disease skal opfylde, bør medlemsstater eller regioner i givet fald kunne godkendes som ikke-vaccinerende; samtidig bør det dog fastsættes, at en sådan godkendelse af status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease om nødvendigt kan tilbagekaldes;

de handelsregler, der anvendes over for tredjelande, må ændres for at sikre, at de svarer til dem, der gælder i medlemsstaterne navnlig med hensyn til Newcastle disease og aviær influenza —

1) Artikel 2, nr. 3), affattes således:

»3) daggamle kyllinger: alt fjerkræ på under 72 timer, som endnu ikke er blevet fodret; moskusænder (*Cairina moschata*) eller krydsninger heraf må dog gerne fodres;«.

2) Artikel 2, nr. 7), affattes således:

»7) flok: alt fjerkræ med samme sundhedsstatus, der holdes i samme rum eller samme indelukke, og som udgør en enkelt epidemiologisk enhed. For fjerkræ i bursystemer omfatter dette alle dyr, der er fælles om en given luftmængde.«

3) Artikel 2, nr. 9), litra c), affattes således:

»c) opdrætsvirksomhed:

- i) avlsfjerkræhold, som er en virksomhed, der opdrætter avlsfjerkræ indtil kønsmodenhed eller
- ii) brugsfjerkræhold, som er en virksomhed, der opdrætter æglæggere indtil æglægningsstadiet«.

4) Artikel 2, nr. 15) udgår.

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

For at kunne indgå i samhandelen inden for Fællesskabet:

- a) skal rugeæg, daggamle kyllinger, avlsfjerkræ og brugsfjerkræ opfylde betingelserne i artikel 6, 12, 15 og 17. Endvidere skal eventuelle betingelser fastsat i medfør af artikel 13 og 14 opfyldes.

Derudover:

- skal rugeæg opfylde betingelserne i artikel 7
- skal daggamle kyllinger opfylde betingelserne i artikel 8
- skal avlsfjerkræ og brugsfjerkræ opfylde betingelserne i artikel 9

⁽¹⁾ EFT nr. C 89 af 31. 3. 1993, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. C 201 af 26. 7. 1993, s. 50.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 303 af 31. 9. 1990, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 260 af 5. 9. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 167 af 22. 6. 1992, s. 1.

- b) skal slagtefjerkræ opfylde betingelserne i artikel 10, 12, 15 og 17 samt betingelser fastsat i medfør af artikel 13 og 14
- c) skal fjerkræ (inkl. daggamle kyllinger) bestemt til udsætning som fuglevildt opfylde betingelserne i artikel 10a, 12, 15 og 17 samt betingelser fastsat i medfør af artikel 13 og 14.«
- 6) Artikel 6, nr. 1), litra c), affattes således:
- »c) de må ikke ligge i et område, der af hensyn til dyresundheden er underlagt restriktioner i henhold til EF-forskrifter som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ«.
- 7) Artikel 6, nr. 2, affattes således:
- »2. en flok, som ved afsendelsen ikke frembyder kliniske sygdomssymptomer eller vækker mistanke om smitsom fjerkræsygdom.«
- 8) Artikel 7 affattes således:
- »Artikel 7
- Rugeæg skal ved afsendelsen
- 1) komme fra flokke,
- der i over seks uger har været holdt på en eller flere EF-virksomheder, jf. artikel 6, nr. 1), litra a)
- der i tilfælde af vaccination er blevet vaccineret i henhold til vaccinationsbetingelserne i bilag III
- der
- enten er blevet underkastet en kontrolundersøgelse foretaget af en embedsdyrlæge eller tilforordnet dyrlæge i løbet af de sidste 72 timer inden afsendelsen, og som på undersøgelsestidspunktet ikke viste kliniske sygdomssymptomer eller vakte mistanke om smitsom sygdom, eller
- der hver måned og senest inden for 31 dage forud for afsendelsen er blevet undersøgt af en embedsdyrlæge eller tilforordnet dyrlæge. Hvis denne valgmulighed benyttes, skal embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge tillige gennemgå optegnelserne om flokkens sundhedsstatus og vurdere den øjeblikkelige sundhedstilstand på baggrund af ajourførte oplysninger, som er givet af den, der har været ansvarlig for flokken i de sidste 72 timer inden afsendelsen. I tilfælde af at optegnelser eller andre oplysninger giver anledning til mistanke om sygdom, skal flokkene være kontrolundersøgt af embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge, således at risikoen for smitsom fjerkræsygdom er blevet udelukket
- 2) mærkes i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1868/77
- 3) være desinficeret i henhold til embedsdyrlægens instrukser.
- Dertil kommer, at hvis der i udrugningstiden udbryder en smitsom fjerkræsygdom, som kan overføres med æg, i den flok rugetæggene kom fra, skal det berørte rugeri og den myndighed, der er ansvarlig for rugeriet og oprindelsesflokkene, underrettes herom.«
- 9) Artikel 8, litra b), affattes således:
- »b) opfylde vaccinationsbetingelserne i bilag III, hvis de er blevet vaccineret«.
- 10) Artikel 9, litra b), affattes således:
- »b) opfylde vaccinationsbetingelserne i bilag II, hvis det er blevet vaccineret«.
- 11) Artikel 9, litra c), affattes således:
- »c) have været underkastet en kontrolundersøgelse foretaget af embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge i løbet af de sidste 48 timer inden afsendelsen uden at vise kliniske sygdomssymptomer eller vække mistanke om smitsom fjerkræsygdom«.
- 12) Artikel 10, litra c), affattes således:
- »c) hvor den kontrolundersøgelse, som embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge har foretaget i løbet af de sidste fem dage inden afsendelse af den flok, hvorfra det til slagtning bestemte parti udtages, ikke har vist kliniske sygdomssymptomer eller vakt mistanke om smitsom fjerkræsygdom i flokken«.
- 13) Artikel 10, litra d), affattes således:
- »d) der ikke er beliggende i et område, som af hensyn til dyresundheden er underlagt restriktioner i henhold til EF-forskrifter som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ«.
- 14) Som artikel 10a indsættes følgende:
- »Artikel 10a
- 1) Fjerkræ på over 72 timer bestemt til udsætning som fuglevildt skal på afsendelsestidspunktet komme fra en virksomhed,
- a) hvor det har opholdt sig siden udklækningen eller i over 21 dage, og hvor det i de sidste to uger inden afsendelsen ikke har været i kontakt med nytillført fjerkræ

- b) der ikke er underlagt sundhedsrestriktioner i henseende til fjerkræ
- c) hvor den kontrolundersøgelse, som embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge i løbet af de sidste 48 timer før afsendelsen har foretaget af den flok, hvorfra partiet udtages, ikke har vist kliniske sygdomssymptomer eller vakt mistanke om smitsomme fjerkræsygdom
- d) der ikke er beliggende i et område, der af hensyn til dyresundheden er pålagt forbud i henhold til EF-forskrifter som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ.
- 2) Bestemmelserne i artikel 6 og 9a gælder ikke for fjerkræ omhandlet i stk. 1 ovenfor.«

15) I Artikel 11, stk. 2, affattes tredje led således:

»— der opfylder vaccinationsbetingelserne i bilag III, hvis der er vaccineret.«

16) I artikel 11, stk. 2, affattes femte led således:

»— der ikke er beliggende i et område, der af hensyn til dyresundheden er underlagt restriktioner i henhold til EF-forskrifter som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ«.

17) I artikel 11, stk. 2, udgår sidste led. I stedet indsættes følgende:

»— Alt fjerkræ, der indgår i sendingen, skal i måneden forud for afsendelsen have reageret negativt på serologiske undersøgelser for antistoffer mod *Salmonella pullorum* og *Salmonella gallinarum* i henhold til bilag II, kapitel III. For rugeægs og daggamle kyllingers vedkommende skal oprindelsesflokkene inden for de sidste tre måneder forud for afsendelsen undersøges serologisk for *Salmonella pullorum* og *Salmonella gallinarum* i et omfang, som med 95 % statistisk sikkerhed påviser infektion af 5 % af materialet«.

18) I artikel 12 erstattes stk. 2 og 3 med følgende stk. 2 til 4:

»2. Hvis en medlemsstat eller en region i en medlemsstat ønsker at blive betragtet som ikke-vaccinerede mod Newcastle disease, kan de forelægge et program som nærmere beskrevet i artikel 13, stk. 1.

Kommissionen gennemgår de programmer, som medlemsstaterne forelægger. Programmerne kan godkendes ud fra de i artikel 13, stk. 1, omhandlede kriterier efter fremgangsmåden i artikel 32. Supplerende generelle eller specifikke garantier, som vil

kunne kræves i samhandelen mellem medlemsstaterne, kan fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Når en medlemsstat eller region i en medlemsstat mener, at den opfylder betingelserne for at få status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease, kan de indgive ansøgning til Kommissionen om at få status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease efter fremgangsmåden i artikel 32.

Ved bestemmelse af en medlemsstats eller et områdes status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease tages der hensyn til de data, der omhandles i artikel 14, stk. 1, og navnlig følgende kriterier:

— vaccination af det i artikel 1 omhandlede fjerkræ mod Newcastle disease bortset fra den i artikel 17, stk. 3, i direktiv 92/66/EØF omhandlede tvungne vaccination af brevduer, må ikke have været tilladt i de sidste tolv måneder

— der skal mindst en gang om året foretages serologisk kontrol af avlsflokkene for tilstedeværelse af Newcastle disease efter de detaljerede regler, der vedtages efter fremgangsmåden i artikel 32

— bortset fra brevduer, som er vaccineret i overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, i direktiv 92/66/EØF, må virksomhederne ikke rumme fjerkræ, som er blevet vaccineret mod Newcastle disease i løbet af de sidste tolv måneder.

3. Kommissionen kan suspendere status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease efter fremgangsmåden i artikel 32 i tilfælde af

- i) en alvorlig epizooti af Newcastle disease, som ikke holdes i ave, eller
- ii) ophævelse af de lovmæssige restriktioner, der forbyder rutinevaccination mod Newcastle disease.

4. De betingelser, der omhandles i stk. 1, vil blive taget op til ny behandling i Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, inden ikrafttrædelsen af forskrifter, som harmoniserer brugen af vacciner mod Newcastle disease, dog senest den 31. december 1994.«

19) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Daggamle kyllinger og rugeæg skal transporteres i

— dertil indrettede engangspakninger, der kun må bruges én gang og derefter destrueres eller

— pakninger, der kan genbruges, såfremt de forinden rengøres og desinficeres.»

- Pakninger
- a) må kun indeholde daggamle kyllinger eller rugeæg af samme fjerkræart, -kategori og type, som kommer fra samme virksomhed
- b) skal være mærket med
- oprindelsesmedlemsstatens og -regionens navn
 - oprindelsesvirksomhedens godkendelsesnummer, jf. bilag II, kapitel I, punkt 2
 - antallet af kyllinger eller æg i hver kasse
 - arten af fjerkræ, som æg eller kyllinger tilhører.«
- 20) Artikel 15, stk. 3, tredje led, udgår.
- 21) I artikel 15, stk. 4, indsættes følgende som litra c):
- »c) Fjerkræ bestemt til udsætning som fuglevildt skal hurtigst muligt sendes til bestemmelsesstedet uden at komme i kontakt med andet fjerkræ end fjerkræ bestemt til udsætning som fuglevildt, der opfylder betingelserne i dette direktiv.«
- 22) Artikel 17, sidste led, affattes således:
- »— der er forsynet med et stempel af anden farve og en underskrift af anden farve end certifikatet.«
- 23) Artikel 19 udgår.
- 24) Artikel 22 affattes således:
- »Artikel 22
1. Fjerkræ og rugeæg skal komme fra tredjelande
- a) hvori aviær influenza og Newcastle disease som defineret i Rådets direktiv 92/40/EØF og 92/66/EØF er anmeldtepligtige sygdomme ifølge loven
- b) som er fri for aviær influenza og Newcastle disease
- eller
- som, skønt de ikke er fri for disse sygdomme, anvender bekæmpelsesforanstaltninger, som mindst svarer til foranstaltningerne i direktiv 92/40/EØF og 92/66/EØF.
2. Supplerende kriterier for kategorisering af tredjelande i henseende til stk. 1, litra b), især for så vidt angår den vaccintype, som anvendes, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 32 inden den 1. januar 1995.
3. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 32 træffe beslutning om, på hvilke betingelser stk. 1 kun skal gælde for en del af et trejdelands område.«
- 25) Artikel 24, stk. 1, litra h), affattes således:
- »h) være forsynet med et stempel af anden farve og en underskrift af anden farve end certifikatet.«
- 26) Artikel 35 udgår.
- 27) I bilag I ændres det nationale referencelaboratorium for Danmark til følgende:
- »Statens Veterinære Serumlaboratorium
Afdelingen for fjerkræsygdomme
Hangøvej 2
DK-8200 Aarhus N«.
- 28) Bilag IV, standardformular 5, punkt 14, litra a), affattes således:
- »a) det ovenfor beskrevne fjerkræ opfylder betingelserne i artikel 10 og 15 i direktiv 90/539/EØF.«
- 29) Bilag IV, standardformular 6, punkt 14, litra a), affattes således:
- »a) det ovenfor beskrevne fuglevildt opfylder bestemmelserne i artikel 10a og 15 i direktiv 90/539/EØF.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1993.

På Rådets vegne
J.-M. DEHOUSSE
Formand

RÅDETS DIREKTIV 93/121/EF

af 22. december 1993

om ændring af direktiv 91/494/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er i artikel 3, afsnit A, nr. 1), i Rådets direktiv 91/494/EØF af 26. juni 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande ⁽⁴⁾ givet regler for vaccination mod Newcastle disease af oprindelsesflokkene for fjerkrækød bestemt til medlemsstaterne eller regioner i medlemsstaterne, hvis status er blevet anerkendt i henhold til artikel 12, stk. 2, i Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽⁵⁾;

det er nødvendigt at fastlægge de regler for vaccination mod Newcastle disease, der skal gælde fra den 1. januar 1993 i henseende til handel med fersk fjerkrækød bestemt til medlemsstater eller regioner i medlemsstater, hvis status er blevet anerkendt i henhold til artikel 12, stk. 2, i Rådets direktiv 90/539/EØF;

Rådet har vedtaget direktiv 92/66/EØF ⁽⁶⁾ om bekæmpelse af Newcastle disease og direktiv 90/40/EØF ⁽⁷⁾ om bekæmpelse af aviær influenza, og det er herefter muligt at forenkle direktiv 91/494/EØF;

der bør gives mulighed for at kunne bruge et andet mærke end det særlige mærke, der omhandles i artikel 5 i Rådets direktiv 91/494/EØF;

de handelsregler, der anvendes over for tredjelande, må ændres for at sikre, at de svarer til dem, der gælder for

medlemsstaterne, navnlig med hensyn til Newcastle disease og aviær influenza —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 91/494/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, afsnit A, nr. 1), affattes således:

- »1. siden udklækningen har opholdt sig på Fællesskabets område eller er indført fra tredjelande i overensstemmelse med kravene i kapitel III i direktiv 90/539/EØF. Fjerkrækød bestemt til medlemsstater eller regioner i medlemsstater, hvis status er blevet anerkendt i henhold til artikel 12, stk. 2, i nævnte direktiv, skal komme fra fjerkræ, som ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease med en levende vaccine i de sidste 30 dage inden slagtingen.

Denne regel tages op til ny overvejelse i Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen inden ikrafttrædelsen af EF-retsforskrifter, der harmoniserer benyttelsen af vaccine mod Newcastle disease, dog senest den 31. december 1994.«

2) Artikel 3, afsnit A, nr. 2), andet led, affattes således:

- »— som ikke ligger i et område, der af hensyn til dyresundheden er underlagt restriktioner, der indbefatter kontrol af fjerkrækød i overensstemmelse med EF-retsforskrifterne, som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ.«

3) I artikel 5 indsættes følgende som stk. 3 og 4:

- »3. Som undtagelse fra stk. 1 og 2 kan fersk fjerkrækød i tilfælde af en epizooti af Newcastle disease i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, afsnit A, litra e), i direktiv 71/118/EØF mærkes med det sundhedsmærke, der er defineret i bilag I, kapitel X, punkt 44, litra a) og b), i direktiv 71/118/EØF, såfremt kødet hidrører fra fjerkræ:

- a) der kommer fra en bedrift, som er beliggende i den del af et overvågningsområde, der ligger uden

⁽¹⁾ EFT nr. C 89 af 31. 3. 1993, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. C 201 af 26. 7. 1993, s. 50.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 303 af 31. 10. 1990, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 260 af 5. 9. 1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 167 af 22. 6. 1992, s. 1.

- for iagttagelsesdistriktet, jf. artikel 9, stk. 1, i direktiv 92/66/EØF, og som ifølge den epidemiologiske undersøgelse ikke har været i kontakt med nogen smittet bedrift
- b) der kommer fra en flok, hvor der fem dage før afsendelsen foretages en virologisk undersøgelse med negativt resultat af et repræsentativt udsnit af flokken; stikprøveudtagningen skal foretages af en dyrlæge, der er udpeget af de kompetente myndigheder
- c) der kommer fra en bedrift, hvor der efter en klinisk undersøgelse foretaget af en dyrlæge, der er udpeget af de kompetente myndigheder, ikke er konstateret nogen kliniske eller andre symptomer, som kunne tyde på Newcastle disease; undersøgelsen skal være foretaget i løbet af de sidste 24 timer inden afsendelsen af fjerkræet
- d) der er transporteret direkte fra oprindelsesbedriften til slagteriet, jf. dog artikel 3, afsnit A, nr. 3; de anvendte transportmidler skal forsegles af embedsdyrlægen og skal rengøres og desinficeres før og efter hver transport
- e) der bliver undersøgt på slagteriet før eller efter slagtingen med henblik på at konstatere eventuelle symptomer på Newcastle disease.

Medlemsstater, der benytter sig af forestående bestemmelser, underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen i Den Stående Veterinærkomité om de foranstaltninger, som de træffer på dette område.

De generelle kriterier for stikprøveudtagningen, stikprøvefrekvensen samt de eventuelle nærmere bestemmelser til gennemførelse af litra a), b) og c), fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 17, efter udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité og før den 1. januar 1995.

4. Kommissionen forelægger inden den 1. januar 1998 Rådet en rapport om de erfaringer, der er gjort siden iværksættelsen af foranstående bestemmelser, tillige med eventuelle forslag, som Rådet træffer afgørelse om med kvalificeret flertal.«

4) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Fersk fjerkrækød skal komme fra lande,

a) hvor aviær influenza og Newcastle disease overalt i et land er anmeldeligt sygdomme ifølge internationale normer

b) som er fri for aviær influenza og Newcastle disease

eller

som, skønt de ikke er fri for disse sygdomme, anvender bekæmpelsesforanstaltninger, som mindst svarer til foranstaltningerne i direktiv 92/40/EØF og 92/66/EØF.

2. Supplerende kriterier for kategorisering af tredjelande i henseende til stk. 1 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17 inden den 1. januar 1995.

Ved gennemførelsen af stk. 1 træffer Kommissionen i kraft af certificeringen alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte de særlige sanitære forhold, der gør sig gældende i visse områder i Fællesskabet.

3. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 17 træffe beslutning om, på hvilke betingelser stk. 1 kun skal gælde for en del af et tredjelandets område«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1993.

På Rådets vegne

J.-M. DEHOUSSE

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

ADFÆRDSKODEKS FOR AKTINDSIGT I RÅDETS OG KOMMISSIONENS
DOKUMENTER

(93/730/EF)

SOM HENVISER til erklæringen om retten til adgang til oplysninger i slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, der understreger, at gennemsigtighed i beslutningsprocessen styrker institutionernes demokratiske karakter samt offentlighedens tillid til myndighederne,

SOM HENVISER til de konklusioner, hvori Det Europæiske Råd i Birmingham og Edinburgh vedtog en række principper med henblik på at fremme et Fællesskab, der er nærmere på borgerne,

SOM HENVISER til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i København, der bekræfter princippet om, at borgerne skal have størst mulig adgang til information, og opfordrer Rådet og Kommissionen til hurtigt at vedtage de nødvendige foranstaltninger for gennemførelsen af dette princip,

SOM FINDER det ønskeligt at nå til enighed om principperne for aktindsigt i Kommissionens og Rådets dokumenter, da den enkelte institution skal gennemføre disse principper ved specifikke lovbestemmelser,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at disse principper ikke berører bestemmelserne for adgang til sager, som vedrører personer, der har særlig interesse heri,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at disse principper skal gennemføres under fuld overholdelse af bestemmelserne om fortrolige oplysninger,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne adfærdskodeks er et supplement til deres informations- og kommunikationspolitik,

ER ENIGE OM FØLGENDE:

Generelt princip

Offentligheden skal have størst mulig adgang til de dokumenter, som Kommissionen og Rådet ligger inde med.

Ved dokument forstås enhver skreven tekst, uanset medium, der indeholder oplysninger, som Rådet eller Kommissionen ligger inde med.

Behandling af de oprindelige begæringer

Begæringer om aktindsigt skal indgives skriftligt og formuleres tilstrækkeligt præcist; de skal navnlig indeholde

elementer, der gør det muligt at identificere det eller de pågældende dokument(er).

Institutionen kan eventuelt opfordre den borger, der fremsætter begæringen, til at præcisere sin anmodning yderligere.

Når det dokument, som institutionen ligger inde med, har en fysisk eller juridisk person, en medlemsstat, en anden EF-institution eller et EF-organ eller enhver anden national eller international organisation som ophavsmand, skal begæringen stiles direkte til dokumentets ophavsmand.

Institutionen finder i samråd med de borgere, der har fremsat begæringen, en rimelig løsning i forbindelse med gentagne begæringer og/eller begæringer om omfangsrige dokumenter.

Aktindsigten udøves enten ved læsning på stedet eller ved levering af en kopi på den borgers regning, der har fremsat begæringen, idet gebyret ikke kan overstige et rimeligt beløb.

Institutionen kan bestemme, at den person, som får dokumentet udleveret, ikke må gengive, sprede eller bruge nævnte dokument til kommercielle formål uden forudgående tilladelse fra den pågældende institution.

Institutionens kompetente instanser giver skriftligt og inden for højst en måned meddelelse om, enten at begæringen er efterkommet, eller at de agter at henstille til institutionen, at den ikke efterkommer den.

Behandling af bekræftende begæringer

Hvis den pågældende institutions kompetente instanser agter at henstille til institutionen, at den ikke efterkommer den pågældendes begæring, underretter de den pågældende herom og oplyser samtidig, at den pågældende har en frist på en måned til at indgive en bekræftende begæring for at få institutionen til at ændre holdning; i modsat fald formodes den pågældende at have givet afkald på sin oprindelige begæring.

Hvis der fremsættes en sådan bekræftende begæring, og hvis institutionen beslutter at afslå at udlevere dokumentet, meddeles denne afgørelse, som skal træffes inden for en måned efter begæringens fremsættelse, snarest skriftligt til den borger, der har fremsat begæringen; den skal være behørigt begrundet og angive de eksisterende klagemuligheder, dvs. anmodning om domstolsprøvelse eller

indgivelse af klage til ombudsmanden i henhold til artikel 173 og 138 E i EF-traktaten.

Undtagelsesordning

Institutionerne afslår at give aktindsigt i dokumenter, hvis offentliggørelse kunne skade

- beskyttelsen af offentlige interesser (den offentlige sikkerhed, internationale forbindelser, valutastabilitet, retlige procedurer, inspektioner og undersøgelser)
- beskyttelsen af enkeltpersoner og af privatlivets fred
- beskyttelsen af drifts- og forretningshemmelighed
- beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser
- beskyttelsen af fortrolighed på anmodning af den fysiske og juridiske person, som har givet oplysningen, eller som krævet i lovgivningen i den medlemsstat, som har givet oplysningen.

Institutionerne kan også afslå at give adgang for at sikre beskyttelsen af institutionens interesser for så vidt angår tavhedspligten om forhandlingerne.

Gennemførelse

Kommissionen og Rådet træffer hver især de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre disse principper inden den 1. januar 1994.

Fornyet behandling

Rådet og Kommissionen er enige om, at denne adfærds-kodeks tages op til fornyet behandling efter to år på grundlag af rapporter fra Rådets og Kommissionens generalsekretærer.

Erklæring fra Rådet

Denne adfærdskodeks og de afgørelser, der træffes af Rådet og Kommissionen på grundlag heraf, skal sikre aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter.

De ændrer ikke medlemsstaternes regeringers nuværende praksis eller forpligtelser over for deres parlamenter.

RÅDETS AFGØRELSE
af 20. december 1993
om aktindsigt i Rådets dokumenter
(93/731/EF)

RÅDET HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 151, stk. 3,

under henvisning til Rådets forretningsorden, særlig artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet og Kommissionen godkendte den 6. december 1993 en adfærdskodeks for aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter og nåede dermed til enighed om principperne for aktindsigt;

Rådet skal vedtage gennemførelsesbestemmelser for disse principper;

disse bestemmelser skal finde anvendelse på ethvert dokument, som er i Rådets besiddelse, uanset på hvilket medium det foreligger, bortset fra dokumenter, der er oprettet af en person, et organ eller en institution uden for Rådet;

princippet om almindelig aktindsigt i Rådets dokumenter er et led i en øget åbenhed omkring Rådets arbejde, men det bør ledsages af undtagelser, der navnlig tager sigte på at beskytte offentlighedens interesser, enkeltpersoner og privatlivets fred;

med henblik på rationalisering og effektivitet bør det foreskrives, at generalsekretæren for Rådet, på Rådets vegne og efter dets bemyndigelse, underskriver svar på begæringer om aktindsigt i dokumenter, medmindre Rådet skal udtale sig om en bekræftet begæring;

bestemmelserne i denne afgørelse finder anvendelse under iagttagelse af bestemmelserne om beskyttelse af klassificerede oplysninger —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Offentligheden har aktindsigt i Rådets dokumenter på de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse.

2. Ved Rådets dokumenter forstås ethvert skriftligt materiale, der indeholder eksisterende oplysninger, og som er i Rådets besiddelse, uanset på hvilket medium det foreligger, jf. dog artikel 2, stk. 2.

Artikel 2

1. Begæring om aktindsigt i Rådets dokumenter indgives skriftligt til Rådet⁽¹⁾. Begæringen skal affattes tilstrækkelig præcist og navnlig indeholde de oplysninger, der gør det muligt at identificere det eller de dokumenter, som begæringen vedrører. Det henstilles om nødvendigt til den, der begærer aktindsigt, at præcisere begæringen yderligere.

2. Vedrører begæringen om aktindsigt dokumenter, der er oprettet af en fysisk eller juridisk person, en medlemsstat, en anden fællesskabsinstitution eller et andet fællesskabsorgan eller af enhver anden national eller international myndighed, skal den ikke stiles til Rådet, men direkte til vedkommende, der har oprettet dokumenterne.

Artikel 3

1. Aktindsigt i Rådets dokumenter udøves enten ved gennemsyn på stedet eller ved fremsendelse af genpart for anmoderens regning. Gebyrets størrelse fastsættes af generalsekretæren.

2. Vedkommende tjenestegrene i Generalsekretariatet bestræber sig på at finde en rimelig løsning med hensyn til gentagne begæringer og/eller begæringer, der vedrører omfattende dokumenter.

3. Personer, der bevilges aktindsigt i Rådets dokumenter, må ikke gengive eller sprede dokumenterne til kommercielle formål ved direkte salg uden generalsekretærens forudgående tilladelse.

Artikel 4

1. Aktindsigt i Rådets dokumenter må ikke bevilges, hvis offentliggørelse vil kunne skade

— beskyttelsen af offentlighedens interesser (den offentlige sikkerhed, internationale forbindelser, monetær stabilitet, retlige procedurer, inspektioner og undersøgelser)

— beskyttelsen af enkeltpersoner og af privatlivets fred

— beskyttelsen af drifts- og forretningshemmelighed

— beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser

⁽¹⁾ Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, Rue de la Loi 170, B-1048 Bruxelles.

— beskyttelsen af klassificerede oplysninger på anmodning af den fysiske eller juridiske person, som har givet oplysninger, der er indeholdt i dokumenterne, eller i henhold til gældende lov i den medlemsstat, som har givet oplysningerne.

2. Aktindsigt i Rådets dokumenter kan nægtes af hensyn til tavhedspligten om Rådets drøftelser.

Artikel 5

Generalsekretæren besvarer på Rådets vegne begæringer om aktindsigt i Rådets dokumenter bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, hvor besvarelsen gives af Rådet.

Artikel 6

Begæring om aktindsigt i Rådets dokumenter behandles af vedkommende tjenestegrene i Generalsekretariatet, der indstiller, hvorvidt begæringen kan imødekommes.

Artikel 7

1. Den, der begærer aktindsigt, underrettes skriftligt inden en måned af vedkommende tjenestegrene i Generalsekretariatet om, hvorvidt begæringen er imødekommet eller ikke kan forventes imødekommet. I sidstnævnte tilfælde meddeles det tillige den, der har begæret aktindsigt, hvorfor begæringen ikke kan forventes imødekommet, samt at vedkommende inden en måned kan bekræfte sin begæring og derved forsøge at ændre indstillingen; bekræftes begæringen ikke inden en måned, betragtes den oprindelige begæring som bortfaldet.

2. Begæringer, der ikke er besvaret i løbet af den måned, der følger efter den måned, i hvilken begæringen er fremsat, anses for at være afslået, bortset fra det tilfælde, hvor den, der har begæret aktindsigt, i den følgende måned bekræfter sin begæring som anført ovenfor.

3. Afgørelser om afslag på en bekræftet begæring, der skal træffes inden en måned efter indgivelsen af denne begæring, skal begrundes behørigt. Afgørelsen meddeles snarest og skriftligt den, der har begæret aktindsigt; vedkommende underrettes samtidig om indholdet af artikel 138 E og 173 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab for så vidt angår betingelserne for fysiske personers indbringelse af klager for ombudsmanden og Domstolens prøvelse af lovligheden af retsakter vedtaget af Rådet.

4. Er der ikke afgivet svar i løbet af den måned, der følger efter den måned, i hvilken den bekræftende begæring er fremsat, anses dette som afslag.

Artikel 8

Denne afgørelse finder anvendelse under iagttagelse af bestemmelserne om beskyttelse af klassificerede oplysninger.

Artikel 9

Denne afgørelse tages op til fornyet gennemgang efter to år. Med henblik på denne fornyede gennemgang forelægger generalsekretæren i 1996 en rapport om anvendelsen af denne afgørelse i årene 1994 og 1995.

Artikel 10

Denne afgørelse får virkning den 1. januar 1994.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1993.

På Rådets vegne
W. CLAES
Formand